

Opusculum de rebus quae sunt etiam in libro primo de rebus Hispaniarum. De rebus quae sunt etiam in libro primo de rebus Hispaniarum. De rebus quae sunt etiam in libro primo de rebus Hispaniarum.

46 *Rubrus color non rubet*

Grāmaticā Ælfriciani foelicis Lā

*Sundore rom. pelle cū Iohānis Rhagij Aesticampiani
ne M. 3 laboris sibi Rhetoris & poete prefatione.
in iuxta s. Januarii amicorum /*

perdita p[er] i[n]f[us]o c[on]tra f[er]entia sunt plena d[omi]ni arcu[m] q[uod] uerae oratione appellata
Herodotus tanto antiquior est quanto melius dentes appellat q[uod] nobis denudatio
sa aliq[ue] p[er] l[an]cata effundit s[ecundu]m hoc p[ro]p[ter]a libri.

Iohannis Rhagi Aesticampiani Lusatij Rhe
toris & poete laureati in Martiani Minei felicis
Capelle grāmaticā ad nepotes suos prefatio.

X eo vos hominū numero . Georgi et Io
hannes nepotes mei charissimi : quantum
vtriusq; forme dignitas: animi alacritas: educatio
nisq; sedulitas pollicet. fore mihi psuadeo/ quos
sapiens Hæsiodus in meditullio collocauit . Ita
ut neq; ex vobis metipsis. cū et cœlū crassum et
concretum sit sub quo geniti estis. et cibi quibus
enutrimini mētis aciem vident̄ hebetare : multa
scire ac intelligere possitis. Neq; recte precipien
tibus. quod nec libera vestra institutio nec mea
singularis in vos authoritas sinet: obtemperare
non velitis. quod extreme quidē esset dementie
cum quod ipsi p se non adipisci aut exequi quea
tis id ex bonis et fidis admonitoribus diligenter
audire. et id quod rectū honestumq; sit discere et
efficere quod vero turpe ac inhonestū vitare & fu
gere debetis acuratissime precipit autē vobis. cū
ab alijs hoībus doctissimis. tum potissimum a Fa
bio Quintiliano & diuo Hieronymo vt prima lit
terarū elemēta teneris adhuc et rudibus animis
ab optimo discatis pceptore. quemadmodū ab
Aristotle philosopho & principe Alexander il
le: cui ex rebus actis & auctis magno est cogn
men inditū : & paula venerabilis Iesu christi spō

Balbutia

sa a sanctissimo patre Hieronymo didicerat. Nā
balbutiētia eius verba senex ipse formauit quo-
niā ea : yt idem inquit : nō sunt cōtemnēda quasi
parua. sine quibus magna cōstare nō possunt. i pē
enī elemētoꝝ ordo et parua institutio p̄ceptorū
aliter de eruditō. aliter de rustico ore p̄ferit. & na-
tura quidē tenacissimi estis eoꝝ. que rudibus an-
nis p̄cipit. Quo circa asuescere cauete: ac ne in-
fantes quidē: sermoni qui sit postea dediscēdus.
neue fœda aliqua aut pudēda : vt in plerisq; hoc
tpe fratis : quottidiani sermōis vītia dēphendant
duplicēq; illi mercedē qui vos ea q ab alijs stulte
accepistis dedoceat : vt olīm tibicen quidam Ti-
motheo : pēdere sit necesse. Ideoꝝ magni intere-
rit vt M. Tullius scribit quos quottidie audietis
domi : et quibus cū loqmīni a pueris quod equi-
dē vobis in ea qua nūc estis etate : alter enī septi-
mū alter quartū agit annū: pulcherrime vsu uenīs
se deo optimo maximo ppetuo referetis acceptū
vt enī Gracchoꝝ eloquētie multū cōtulisse tradit
Cornelia eoꝝ mater & Lœlii etiā filia in loquen-
do paternā eloquētiā reddidit elegātiorē. Quin-
ti p̄terea Hortēsij filie oratio apud triūuiros ha-
bita. nō tātū in sexus honorē sed in vtilitatis etiā
pfectū lecta esse quondā memorat. Sic vos: nepo-
tes Suauissimi: hic me & alterꝝ patrē: excessit. n.
e vita parens vester legittimus: habetis & magi-
strū non indiligentē. neq; oīno illātū & nobiles

Aij

quoq; & disertos adolescētes: qui studia nřa sectā
tur: quibus cū eadē in domo: in ensa: cubiculisq;
versamini. cumq; iis discere cōstanter loqui assi-
due: et viuere quoq; amice/indies potestis. Quo
aut id: ad quod vos tātope hortor: facilius aisse
qui valeatis. primam ego Mercurij & philologie
ministrā. quā Martianus Capella vir cum in alijs
artibus doctissimus tū in hac facile oīm princeps
Grāmaticā vocat. officiūq; eius perite & cōmode
explicat. tum formis excudendā noīe vestro cura
ui. tum depictā: vt videtis: & exornatā & vobis eā
iāpam & alijs studiosis iuuēnib; studiōse enarra-
bo. ex qua nō lras modo primas pure & elegāter
pnūciare addiscetis Sed totiusquoq; grāmatice p-
tes & liqdo & copiose adhibita diligētia tāq; e fon-
te vberrimo oēs haurietis Cū vero i ea: pter morē
nřo & pcepto & qui ambitiosa festinatiōe a poste-
rioribus incipiūt. & dū ostētare discipulos circa
speciosiora malūt. cōpēdīo morant: satis me du-
cepferitis. Est siquidē necessaria pueris: iucūda
senibus: dulcis secretōe comes: vt M. Fabius: et q
vel sola omni studio & gñē plus habet opis q oste-
tatiōis. Tūc ad alias quoq; disciplinas. q sicut ar-
bo: altitudes delectāt radices stirpesq; nō item
sed esse illa sine his nō pnt dialecticā & Rhetori-
cā: nā ordine suo q; & imprimeſ & diuulgabiſ:
recto calle ducā fideliterq; ad calcē vſq; vt dī. p-
ducā quo nō noīe tātū. vt multi qui oīa se simulāt
scire/nec quicq; vt aīt plautus: sciūt. Verūetiā re-

*Noua delicia e va d' p'si's quai' s'nt nac' en' ali' p'ncip'ad
ad m'nd' se'quac' p'nt qd' el' admone' p'ncip'ad' e'at n'i'
d'bi'os f'nt'ac'ion'g apl'ca' p'ncip'ad' D'ap'ret' z' d'ni' ostentac'
D'f'p'nt'os nra' p'ncip'ad' n'v'ld'. w'pend'ro m'rc'ad'ne' ic'*

Si tropos non parvus erit. exponio moratur et
Samara latime figura levata sunt apud nos pars Tropis apodis qd
sunt l'oros. quatuor a quinque ut quatuor existimat in Tropis ipsa
et in quatuor p'nt ut a quatuor Tropos non accipiunt. sive q' formet
oros p'le q' vultus est q' modis. RR

ip̄a vt pauci admodū*l* septē ingenuis artib⁹ do-
cti & eruditi et esse et dīcī merito valeatis . Sed
nūc ip̄am grāmaticā primariā studij vestri domi-
nā. suauiter loquentē diligēter audiamus.

Argumentum.

Inducit autem illā : ne vos materia rei fugiat :
fœlix Capella ea forma. qua videntis in deorum se-
natū cum philologiā virginem / palladis pedisse
quā Mercurius vxore duceret. de suo nomie offi-
cioq; proprio et comiter et erudite ut audietis.
disputantem.

Ιοαννατική: dico in Græcia: φ
γραμμή - linea: & γραμματά -
litteræ nūcupent. Mihiq̄ sit attri-
butum litterarū formas p̄prijs du-
ctibus lineare. Hincq̄ mihi Ro-
mulus litteraturæ nomē ascripsit:
me litterationē voluerit nuncupa-
græcos γραμματική - primitus
c & antistitem dedit: & sectatores
gregauit. Itaq̄ assertor nostri nūc
antea vocabat. Hoc etiā Catullus
uis poeta cōmemorat dicens. Mu-
lla litterator. Idem apud græcos
γραμματική yocitatur.

Brevis fō inūcīsse
ērāg quid pōnt
quid aut ē pōtēs

1. de Romulo vob
adore que andas d' solo
forzai bell' innoçij f' grec
ançoz apoteosi. Tot b'z
Lejiba Tempor Imperat
S. de Romulo qd' matto
f' pollo. Etiaq' atroq' f' grec
Festib' et in duxit cat'z
alcorres a oriente p'z
q' turbulento q' a grecos.
Poderoso de Lejiba
que andas desfazendo
cuz - cyp' matoz e grec
Ocio juntando /

A iii

*Ex appropria
littera
Scribulo lati pre. & dicitur
Soborsusq; vndeq; dicitur a initio Oratio q; de fide ob-
iectate nra. pemptuopq; vnde q; modis sumere corripit
loquuntur.*

Sobocessimo vides dicitur a iustitate Deinde qd' sicut oti
Innotate nra. pampere poli etiatis qd' molo fuisse coramto
loquendam.

Quoniam in capitulo 89. sed maturum non viximus scripto tpi longe Euagari vult omnia Exponamus
in ut longissime fines nos efficit omnia certioria in

¶ Quid sit officium Grammaticae.

Officium vero meum tunc fuerat docte scribere: le-

Brahmatis potes *aliter q. vocata est* gere. Nunc etiam illud accessit: vt meum sit eruditum intelligere pbareret: Quae duo mihi vel cum philo-
sophis criticis videnter esse coia. Ergo isto quoque tuor duo actua dicenda sunt: Duo spectatiua. Siq-
uo spectare quod relatuor dē impēdīmus actionē: cū qd̄ cōscribimus: legi-
musue Sequētiū yō spectaculo detinemur: cū scri-
pta intelligimus: aut pbamus: & sicut inter se qua-
dā cognatiōe cōiuncta sint: Sicut cæteris artibus
cōprobantur. Nā & actōe cōgnoscit primo; q̄ valeat
actitare. & Astronomus qdā facit: vt p ea cognos-
cat: q̄ debeat cōprobare. Promittit etiam vtruncq;
Geometres. Quippe formas theorematū cū ra-
tionibus certis efficit: & cognoscit.

Quot sint partes eius.

Partes autem meae sunt quatuor. lītare: lītatura: lītatus:
lītate. lītare sunt q̄s doceo. lītatura ipa: que doceo
lītatus: quē docuero. lītate quod perite tractauerit: quē informo. Profiteor autem de orationis natura:
vñsc̄ tractare. Natura est ex q̄bus format oratio.
V̄sus cum eadē vtimur: appellat. His etiam mate-
ries admouet: vt de qua redicendū sit: existimemus. Oratio vero ipsa tribus gradibus erudit̄
idest ex litteris: syllabis & verbis.

De natura litterarum.

Verū in litteris gemina q̄stio diuersat. Nāque
aut naturales sunt: aut effectæ. Natura enī insi-

lectione

enarrative

emendationes

judicium

principis h̄as n̄as appelleret ex q̄bus
appellat & preservat p̄duca Cato.

Cato: h̄as h̄as appelleret p̄duca p̄duca.

Vocat ille litteras

litteras

litteras

Maz ūt̄ Cato ad Ju-
t̄ t̄c̄ ar̄ & eo fuit
t̄c̄ of p̄m̄ & parte vi
p̄m̄

nuante: earū noīa ī loquēdī substātiā pcreat Ar-
tificiosa yō formatio earū lineas: q̄s scribimus:
designauit. Ad hoc vt p̄sentes yna: vti absentes
alīā p̄tuissent. Atq̄ ita ex hac pte: qua scribitur
mutæ: Ex illa quā legiſ: vocales sunt appellate.
Siquidē hæc auribus tātū. Illa lōlis oculis valeat
cōprehēdi. Līæ igit̄ alīæ sunt: quæ p̄ se efficere to-
tum valeant: alīæ: que nīhil.

Nā^t vocales : quas græci. vij. Romulus. vi. vsus
posterior quinque cōmemorat. y. velut græca reie-
cta. Hæ tñ in Latio nūc pduci : nūc cōtrahi : nūc
acui: nūc grauari: vel etiā circūflecti. Nūc aggre-
gari : nūc distrahi sine iactura sui nois pñt. Mo-
do folæ syllabas format. Nūc cōsonantes vtrinque
suscipiūt : vocalesque nōnullæ modo se inuicē mu-
tat: nup sibi cū decore succedūt. Quippe. A. ple-
rūque in e frāluertit. Nā capio cepi facit. Nūc in
I. vt salio insilio. Nūc i o. vt plaustro plostro. Vel
in V. vt arca arcula. Itē El̄a primū in A. refor-
mat: vt sero satū. vel in I. vt moneo monitus. Vel
in O: vt a tegēdo toga. Vel in u. vt a ego tuguriū
Siſr I quoque vocalis in A cōuerti: vt si quis siqua-
In E vt fortis forte. In O qui quo. In V vt ibi vbi
Nō aliter. O l̄a in A trāsit: vt creo crēui. Vel in
E. vt tutor tutela. Vel in I. vt vírgo yginis. Vel i

Indras apud pugnos tabellas in istis co-
giere sibi se q' Gabberi dico pugnatae
absolutae sine denominatori. Namque
nihil absolutae tabula figura erat sed
naturali proportione recto et obli-
tum sine denominatori figura erat
1. c' fructus Non loqui

Voces a grecis de canticis ad finem fuisse
ut vtrinque poterunt copulari. Nunc ex altero: nunc ex
neutro. nunc aliquas partes orationis terminat. nuncque
nullas. Quod vocales vtrinque aliquatenus copulantur
et aurum dicimus: & varus: & ianus & aiax. Ex uno
aut latere suscipit e. ut æneas. Ex neutro vero o.
finit foeminina noia: ut Dea: masculina: ut iugurta.
Neutra in singulari numero tantum græca: ut tor
reuma peripetasma. In plurali autem latina: ut moni
lia. In ybis imperati modi: ut canta. salta.

A Et ^{litteris & iugulis} ^{de ceteris litters} ^{formis} ^{modis} ^{litteris}
Kalliope
E aūt vocalis duarū græcarū litterarū vim pos-
sedit. Nā cū corripit e.græcū est: vt ab hoc hoste
Cū producitHe est vt ab hac die. Ac maximē tūc
scircūflexū accentū tenet. Hæc duas vocales: id est
i et u. ex latere vtroq; cōpleteſt: vt īneuro: ueien-
tano: & ī eia iecore. Finit vero neutra noia: vt
monile. Fœminina etiā: Sed græca: vt calliope.
Pronoia: vt ille: iste. Numerū etiā totius generis:
vt quinq; : licet aptoton sit . Itē e verba īmpatiui
modi: vt sede curre: Modi infinitiuī scribere: scri-
psisse. I vero līa cūctis vtrinq; vocalibus sociaſ
Nā A completeſt: cū dicimus ianuarie et Ajax.
E aūt: vt teneat: docuerūt exēpla superius demō
strata. O aūt līe i copulaſ i noie Louis: & Oinone
Oīsus etiā dicit Sic.n.veteres vsum dixerē V aūt
in iuuādo: & Vita. hæc aliquādo vocalis geminā
syllabā facit. Finitq; oīm generū nomen: vt fru-
tū aploſon &
fructus &
vintū
inde fringalbas
and nra. pno/
playados S
Homo fru-
ctuſ
Vocata
ut tigris dicit qzq; tigris nos dicit tigressus & q; altera vocalis sequi-
te longa ut ^{longissima} tigris ^{longissima} tigris

Tunc agit homo frug. es
gī. nūerū itidē oīm geneſe vt vīginti. Itē ȳba mo
di indicatiui : vt noui:nemini. Impatiui:sali:ve
ni. Infiniti : iaculari : luctari. O

O ȳo līra:qbus v̄ calibus:qua ȳo ex pte cohæ
reat:supius mēoratū. Finit aut̄ noia masculina:
vt Cato. Fœminia vt Iuno. Nūerū oīm geneſe:vt
octo. Itē ȳba actiua:canto:laudo. Modi impati
ui tantūmodo inuenit:vt cedo. Aduerbiū:vt subi
to. Præpositionē:vt pro. V

V aut̄ līra vocalibus oībus vtrīq; coit præter.
O antelatū. Sola etiā V sui generis līram nō gemi
nat: sed cōiungit: vt vulgus vulcanus. Finit articu
los: vt tu. Noia neutra: vt cornu: genu. nullum au
tem verbum claudit.

DE SENIVOCALIBVS

Sallustius
h Actenus de vocalibus. Nō. n. vocales astru
ere: sed oēs līras sum iussa mōstrare: Veſe re
liq; q̄ sequūtur: cōsonātes esse nō dubiū est: Qua
itē discernuntur i semiuocales & mutas: Quaꝝ exe
quar rationē. Quippe F līra: quę est semiuocaliū
prima: duas tātūmodo cōsonātes p̄lata cōplectit
L & R vt dicimus flauus & frugi: vocales ȳo com
plexit̄: ita vt I & V vocales sibi p̄ferri phibeat:
nullū aut̄ claudit finitiua sermonē. L ȳo līra tri
pliciter sonat: Nā exilē sonū reddit: cū geminat̄:
vt sollers Sallustius Mediū aut̄ cū termiat noia vt
sol sal. Itē leniter sonat: cū vocales anteuenit: vt
lapis: lepus: liber: locus: lucerna. Plenū ȳo sonū
habet: cū ei præferunt̄ līre P G C F. vt in Plauto

Nouī

Anig F. ſt. yafsi
dicitur Geno
cornu & geni
cornu

p G C F

Glebis Claudio : Flauo. L. aut nunq vlli semiuo
cali : vel Mutæ præponit. Que pro. D. in præ-
positione accipit : cum & A. præferit : vt allidit:
alligat. Hæc autem prælata præpositio seruatur :
vt illepīdus : illotus : Vtrinq aut vocales ample-
ctitur : et noīa nōnulla determinat in masculino
Sol. in fœminino Tanaquil. in neutro. A. E. I.
præcedētibus : vt bidental: mel: sil. Aduerbia eti-
am claudit ; vt semel. M. vero littera tam in ser-
monis initio : q̄ in medio esse : & in vltimis pōt :
vt mores : vmbra : triticū. Ex cōsonantibus so-
la. m. præcedit. n. vt Memnō. Subsequit solā. s. vt

Simynthius. Mutaturq̄ in. n. nōnunq̄ : vt cū dici-
mus nūquis. Terminatque neutra : vt aurū & ar-
gentū. Itē Monoptota : vt neq̄. In genere mascu-
lino accusatiū simplice & duplice ḡtū. Itē pti-
cipia & yba & aduerbia : vt tractū: legā: cursim.

Numerū etiā oīm generū : vt nouē: decē. N. au-
tem līa plenior apparet in primis et vltimis : vt
Nestor tibicen. In medijs exiliof : vt manē : dā-
nū. Ex cōsonatibus sequit. M. lrām : vt memnō.

S. autem præcedit : vt fons : mons. Cōuertit etiā
impulit : imminet. Eadē noīa terminant masculi-
nū : vt Tibicen. Fœmininū græcū : vt Syren. neu-
trū. vt culmen. R. vero vocales vtrinq cōplecti-
tur. De consonantibus S. soli præponit : vt fors
fors, et x. duplice nōnunq̄ : vt arx : cōuertitur in

a quod ut ad secundum et usq̄t tot q̄t

femī fūbūtūnū vocabūlū / & p̄fēl p̄m̄tārō
fōn & lūd ar Gabacū / ēcēg p̄o ēneq̄ p̄st̄:
femī femī

l.n.&s.vt niger nigellus . Femen feminis : gero
gessi . Einit noia masculina post oēs vocales : vt
par pater vir nitor fur . Fœminina post e et o:vt
mulier soror . Neutra post oēs præter . l.vt calcar .
piper marmor sulphur . Finit verba et aduerbia:
vt venor vador . S.nōnulli litterā nō putauerūt .

Nā Messala quendā sibilū dixit . Quæ tamē vtrīq; p litteræ copulae : vt spado psitacus : & c q t se quētes amplectit : vt Scaurus squama stella . In plures etiā trāsītū facit vt i.l.Dicimus . n.modus modulus . In . n.sanguis nis . In r flos floris . In d custos dis . In t nepos tis . Termiat & masculina & fœminina post oēs vocales . neutra post a o u . vt vas os nemus . Huic litteræ Diuus Claudiusp adiecit : aut c ppterψ & X græ cas:psalteriū sacra X . aūt nemo litterā putat : quoniā duplex est . Cō stat enī ex g & s . vt rex regis : aut ex c & s . vt nux nucis . In . u. aliqñ transferē : vt nix niuis & c . vt pix picis : & int vt nox noctis : Hæc in latinis nunq̄ ponit prima . Apud græcos autē ponit : vt in Xantho . & masculino & fœminino oībus voca libus sociaē : vt Ajax . frutex calix velox pollux . & fœminino . fax lex lodix velox lux : neutrum nullum claudit .

De Mutis .

Transactis semiuocalibus mute sunt p̄quiren dæ . Quæ ideo hoc noie nuncupant : quoniā nisi illis vocales associatæ succurrerint : intra orisso

X & alij / 3 / 6
& oīrōr Añalogia cedit Elpharic in grammatica

nitū ante auspicio moriūtur. B prima oībus vo
calibus vtrinq̄ cōnectīt. præfertur cōsonantib⁹.

Blesus vtrinqe collectio. p. vt succur-
rit: in f. vt sufficit. In m. vt summittit. In p. vt sup-
ponit. In s. vt substulit. Finit nihil nisi tres præ-
positiones ab ob sub. C vocales vtrinqe collate-
rat cōsonantes quasda præcedit l t r m n : vt cla-
rus tectum crus ac mon Cnidas . Finit articulos:
quos pnoia vocat. Hic hæc hoc. Et aduerbia: vt
sic huc hic Sola muta antecedete vocalē pdicit
& p duplīci habet: vt hic hæc hoc. D vtrinqe vo-
cales tenet. Præpoit R lræ in Druso. M lræ nunque
prefert in latinis. In græcis aut aliqn: vt Dmolus
Sic & n vt Ariadne. Trāsit in c vt accidit. In g vt
aggerat. In l vt alligat. In p vt apponit. In r vt ar-
ripit In s vt assidet. In t vt attinet. Finit articulos
neutralis generis: vt illud istud: & præpositione:
vt apud. G oibus vocalibus præfert. Sequita
lrām: vt in aggere. Quæ quoties geminat adiugi-
tur. Præfertur R lræ: vt graue. L vt gladius . N vt
ignis. In c quoqe cōvertit: vt rego rector . Nihil
quoqe cōcludit. H aspiratiōis notā esse certissi-

appellaverunt igitur mū est: q̄ qñ vocalibus accidit vt holpes hæres.
Geo slan yabbly re na aspiratio vel Transit in x. vt traho traxi: Hāc græci diuiserūt.
tollit appella f. it eo Regalz no[n] Nā ps eius dexterior aspiratiōis nota est: sinistra
q̄s commo finge p̄t cōtrariæ significatiōis. K yō nūc nota putatur
qd̄ fribat Qnalg h̄is esse: nūc l̄ra: nā eius effectus c integrare nō dubiū
le m̄ tecum fixo al̄ b̄ea tr̄fuerit est absq; his: Rapita Kalendæ Kaluniæ. P autē
mox nullari phibentur i m̄ posa rōute ad m̄q; q̄ vna nō morte signaret qū eū inḡ subi
et hor yō q̄l yōsu p̄t habua obliuie sano hor illig arca vbi o abutit p̄ collusio
misi h̄ q̄l h̄o jui efferto nō am̄ buclut o alaq̄ signij vobis nō abyri ut m̄ illo Oui
Simo carmine Vnde tūd nō laudemona rasse p̄rban

C. mita *pauciflora* Scabellus productus

cōuenit vtrinqe vocalibus R letra praeponit: vt praedere. L vt placere. T vt ptolomeus. S phitacus. N
vt sypnis. Terminat \varnothing nihil. Q quidam letra non putabat: & vinceret: nisi in equo et equitatu appareret expresse. Hec nunque sine duabus vocalibus ponitur: quarum prior erit u. & sic cetera cōsequēter: vt quartus quæstus quirites quotus equis. Cōstat aut ex c et u. Ideoqe duplex & cōposita dicit: nec geminat. Nulla singularē letra cōprehēdit: finit nihil. T vocales ex vtroqe cōcludit in coniunctionibus & præponibus præcedit in Tlepolemo. M in T molo. N in potnia. R in Troia. Finit neutra caput sinciput Laet. Articulos terminat: vt quot tot. Verba: vt legūt. Aduerbiū et interiectionē: vt at at. Za græcis venit: licet etiam ipsi primo C græca vtebant: Nam cetu dicebant quē nuc zetu dicunt: Tamen hec gemina ab ipsis etiam habet. Na a t & c componit: Quā vt aduertas duplicē: nunque poterit geminari. Hec præponit M letra. vt Z mirna. Ex his igitvniuersis dece et octo letra necessitatē cūctae cōscriptionis absoluūt. Placet enī mihi Y in vocaliū numerū congregari. Neqe sine hoc hiacynthus: aut Cyllenius poterit annotari. Sic igiterit: vt senae siat vocales. Semiuocales & mutae xij. H. n. aspiratiōi dabit. Supua cuæqe erunt Q & K. X aut vt duplex sine elementi cardine non praebat. Z \varnothing a latinis excludit dece et octo nuero: sicut dictu est supsidūt: Quæ tamen cū

Boclo & alios alios fuit & tunc quod adirebat alios fuit illorum vero 10
unus fuit K. argutus fuit & nunc amplexus latius (quod nunc hunc 1. & v. m. c.)
et nunc poca cognoscuntur & nunc sicut dicitur vobis deinde scribantur. Alioquin K. pote
bit quod si dicimus quod nunc ad nos venientibus propositi vobis tunc & nunc & qui
quod ut alios sive illorum 15 venientibus adirebat & hunc & nunc aperte nobis fuit hanc
et latius a free apparet usque p. vobis aperte. & dicitur vobis vero vobis aperte
one oportuit cum d. iheron K. scilicet. Coperi vobis ut vobis enim vobis et nulla fuit
aperte vobis & dicitur K. scilicet. Coperi vobis ut vobis enim vobis et nulla fuit
aperte vobis & dicitur K. scilicet.

*Expositio de vocis genere
secundum Pythagoram & stabilitatem eius q. fundatur in opere doctrinae immobile.*

*Hoc est
Expositio*

*per regulas & proprietas supuacuis : reiectisq; cunctis ex unius vocis sonitu
omnes & corpora m. conformatæ diuersas naturalis armoniaæ causas
sub oris coccinnætia repererunt.*

De formatione Litterarū.

Nanq; A sub hiatuoris congruo solo spiritu

memoramus.

B labris p spiritus impetu reclusis edicimus.

*C sup molaribus linguaæ extrema appulstis ex
primitur.*

D appulu lingue circa supiores detes innascit

E spus facit lingua paululum pressiore.

*F dentes labru inferius deprimetes lingua pa
latoq; dulcescit.*

G spiritus cum palato.

H cōtractis paulu faucibus ventus exhalat.

I spiritus propæ dentibus præssus.

K faucibus palatoque formatur.

L lingua palatoque dulcescit.

M labris imprimitur.

N lingua dentibus appulsa collidit.

O rotundioris spiritu comparatur.

P labris spiritus erumpit.

Q appulu palati ore restricto.

R spiritum lingua crisante corraditur.

S sibilum facit dentibus verberatis.

T appulu linguaæ detibus impulsis excudit.

V ore cōstricto : labrisq; promulis exhibetur.

X quicquid c et s formauit exhibeat.

*Præfingue & attinge fit. Cetero ipso ista magnitudo me brevi
præfingue assortata remittit ut pinit.*

Y appressis labris. spirituq; procedit.

Z vero iccirco Appius Clau. detestat: q; den
tes mortui: dum exprimitur imitatur.

Præstricta est cursim rationis regula primæ:

Quæ multis tendi sueta voluminibus.

In qua iuncturis quid necat littera vtrisq;

Quo admittat sociam: vel faciat latere.

Quæ quo transiliat conuersis legibus vsu.

Et transformatum nomen habere velit.

Quas oris sonitus: vel quas modulatio linguae

Gignant: et pulsu rupta labella suo.

Nunc iam compactis cursanda est syllaba formis:

Vt fastigetur longa breuisq; suat.

Hæc duo per curram: iuncturas littera quippe *Ancientas. fuit*

Præueniens docuit sub ratione pari.

Hoc igitur subdens necendum concipit ordo:

Si vestrum superi comprobat arbitrium.

h Aec cum Græmaticæ diceret: eamq; pro
gredi Iupiter: Deliusq; præcipierent. Hic

Pallas de iunctura syllabarum inquit: *Dum hæc*

Litteratura deproperat: partem historicam præ

termisit: Quo Virginis obiectu perterrita?

Scio inquit mihi plurima transeunda: ne mi

nutiora necendo: fastidium superæ beatitatis

incurram. Proposito meo igitur per compen

diosos calles festina perfungar: ne densis obum

brata ramalibus velut senticosæ copiæ densita

te sylvestram.

*Y C. reere operi co
luti. R. av. sume
laue. c. conditio
h. h. v. v. v.
m. f. f. f. f. f.
O. O. O. O. O. O.
G. G. G. G. G. G.
F. F. F. F. F. F.
J. J. J. J. J. J.
T. T. T. T. T. T.
H. H. H. H. H. H.*

Smpa Beatras

Bij

86 Sunt pro rite in directa fastigio ex Longitudo /

De Iunctura Syllabarum.

Syllaba igit̄ dicta est: q̄ iūctis l̄ris sonitū simul accipiētibus informet. Cuius: vt dixi: tres ptes es se nō dubiū est. De iūctura: de Fastigio: aut de Lōgitudinib⁹: Iūcturæ sunt genera quatuor.. Duo naturalia: Duo h̄istorica. Naturalia sunt: cū querit vnaquæq̄ syllaba: vtrū ex vna an gemina: an neutra pte iūgaſ. Et vtrū l̄ræ: que inter se copulari nō possunt: adiecta alia l̄ra socienſ: vt M & N dū nō coeant: vocali accedēte sociant: vt in amni et somno: Quæ iūcturarū genera ex hoc q̄ in l̄ris mēorata sunt: trāseant. Historica yō illa cōiunctio est: Cū ex l̄ris: q̄ inter se poterūt copulari: dīuersitas fāndi nō easdē nec pares nūeros sociarit

Scribimus nos.n. Musarū primā syllabā duabus
līris: græci tribus. ^{Musarū} Lucilius in dtō casu a et e cōiū.
git dícēs. Huic Terētiæ Orbiliæ. Lūcinius a et i
et Lucretius crebro: & noster Maro Aulai Pictai
Itē due iūcturæ sunt: cū sociamus syllabas ppter
pedē vel versum: vt duæ in vnā repente depereat:
vt in Synaliphe Vel cū litteræ excludunt e verbo ^{z u}
^{q:} ^{z u}
ut in Eclypsi. De Fastigio.

De Fastigio.

h Actenus de Iūcturis: Nūc de Fastigio vide
amus: q[uod] locus apud græcos ἡγίονον
appellat. Hic in tria discernit. Vnaque q[uod] n. syllaba
nulla vox sine vocali est: ita sine accentu nulla. Et
est accentus: ut quidā putauerūt: aia vocis: & semi-
vocalis: ut Eia age dixi: moros vacuū & labili. Ita: ferua: q[uod] excedit

Tres re ceteris operis Aris: granis & Cera flor & flumen longa prope
lantis & operis tenoris confirmata pene via ex pellata ad hoc ut aliud
et alius accidat pili videntur non ingentia pili rabi ad longitudinem aut
plumam aut hirtam aut asperatam.

nariū Mūsices. Quod oīs modulatio ex fastigījs
vocū: grauitateq; cōponit. Ideoq; accentus quasi
accātus dīctus est. Oīs igitur vox latīna simplex
siue cōposita habet vñū sonū: aut acutū aut circū-
flexū: duos aut acutos: aut inflexos habere nunq;
pōt. grauis yō sepe. Acutū habet in prima sylla-
ba. Si dicas Cælius. In secūda Salustius In tercia
Curiatius. Inflexū itē in prima: si dicas cælū. syl-
laba aut penultima nūq; acutē natura īpā: sed p̄ce-
dens eius. idest ab vltima tertia: siue breuis: siue
longa sit: vt Cicero Cælius. Flexus aut sonus in
ea tantūmodo syllaba cōsistit: quæ p̄cedit vltimā
Nec aliter q; vt īpā natura lōga sit: & vltima tantū
breuis: vt Galenus. Aut si vltima lōga: aut si pe-
nultima natura vel positiōe lōga: licet vltima bre-
uis. Acutus tñ sonus fiet: vt Galeni Camilli. In-
flexi p̄priū est hoc: vt nisi lōgis natura syllabis nō
adhæreat. Acutus aut et in lōgis & in breuibus
inuenit. Oīs autē vox aut acutū: aut circūflexū so-
nū habeat necesse est etiā si monosyllaba sit. Mo-
nosyllabæ enī graui carēt. Oīs vox monosyllaba:
cū aliquid significat: siue breuis est: siue positiōe
lōga: acutē: vt dicimus Far Ars. Si autē natura
lōga: flectet: vt lux mos. Dissyllabæ yō priorē
acutū: vel cū breuis est vtraq;: vt citus: Vel cū posi-
tione lōga est vtraq;: vt sollers. Vel altera positio
ne lōga: vt cohors. Si yō prior syllaba natura lon-
ga est: & sequēs breuis flectet prior vt luna. Si po-

B iii

Ego ad hanc
genua
sterior lōga erit positiōe: vel natura: prior acuet: vt codex docte. Nulla enī longa inuenieſ graui in diſyllaba: prior in trisyllabis. si media breuis fuerit: Quā penultimā dicimus: non dubie graui accētu pñūciaſ. Ac statim prima eius: hoc est ter tia ab vltima acuet: vt in Catulo. Si ḥo eadē lōga est: inter est quēadmodū ſit lōga. Si enī natura lōga eſt: breuifq; vltima: media flectet: vt Cethe gus mancinus. Si ḥo media lōga erit natura: et extrema lōga. Media acuet: vt Catoni Ciceroni. Vel ſi positiōe lōga erit: Media acuta durabit: q; liscūq; nouiſſima fuerit: vt Catullus Catullo. Metellus Metello. Pronoia aut̄ quae dupliſi modo declinanſ. i. aut corripiuntur: aut pducunt: mediā syllabā in gtō caſu acuūt ipius illius. Hoꝝ ſi ſecūdæ breues fiāt: prima acutæ erūt: vt ipius illius.

*Nam eut ille miſi
tempor deſ illigat
lo. ſed h̄-eg. a
breue* 117
Si ḥo longæ erūt mediæ primæ graues. Secūdæ inflexæ erūt: vt occidit Sol: & occidit hoīem. Ergo primæ acute ſunt: cū mediæ breues. Cum ḥo mediæ lōge vel acutæ: vel inflexæ: aut acutæ: cum longæ vltimæ: vt tenebræ latebræ manipli. Hæc a ſuperioribus: q; ſunt alia: vt Catullus Sallustius hoꝝ differūt: q; illa cōſonantes diſcretas habent: Hæc q; et ipam penultimā poſitionē habet lōgam. Nulla tñ in ſecūda syllaba ex cōſonātibus ſibi retinet. Sed in tertia ſunt duæ. Ideoq; factū eſt vt media hæc noia tenebras et latebras acuto ac centu prima syllaba proferret: ac maniplos & fe

nestrās penultimā syllabā acuta dicere: Qd̄ qui
dā illud genus syllabæ penultimæ oīno breue pu-
tauerūt: quia nō terminaret cōsonāte. Quidā quia
licet nō terminaret cōsonāte: p̄ximā syllabā in-
ciperet a duabus cōsonātibus. Et q̄ natura littera-
rū l et r mollis est: nūc longā: nūc breue syllabā ef-
ficiat. Nulla autē vox Romana duarū vel pluriū
syllabarū acuto sono terminat. Inflexū autem nō
alias postremū habet: nisi cuius posterior ps in
syllabā natnra longā excurrīt: vt ergo & pone.

Cōtextus oratiōis plerūq; adimit his: aut mutat
pprios sonos singulis vocib; adimit his: q̄ refe-
rūtur ad aliquid sequēs: vt p̄positiōibus ante vr-
bem. Nā hīc ante p̄dīdit acutū sonū prioris sylla-
bæ. Itē post mutas mutat accētus adiūctis vocis
bus. Que ue ne: cū tamē cōplexiuq; cōiunctiōne q̄
ue: cū expletiu: vt Latiūque augescere vultis. et
Stimuloue meum cor apud Actiū in Pelopidis.
Nunq̄ mīgrabit acutus sonus de primis syllabis i
postremas: p̄ter particulas cōiunctas: Quaꝝ hoc
ppriū est acuere p̄tes extremas vocū: quibus ad-
iūgun̄t. Græca noīa cū in latinū vertunt̄: nostra
regula p̄nūcian̄t: nisi maneāt græca. Olympus
igīt et Caucasus: sicut latina p̄ferunt̄: quā acuere
vel flectere debeāt scđm rationē suprascriptā ap-
paret. Sed si manēt græca: et huic regule in pere
grinis vocib; accedimus. necesse est tamē in ob-
līquis casib; acutos sonos in medijs syllabis ser-

Ex hoc mīc p̄d
placita q̄ in p̄mis
vocis op̄ante bre
mō p̄fīt in

L R nūc mollis
p̄fīt in

Ramay Sijig. - d. 1.
p̄t̄re alīas: q̄
p̄t̄re d̄ ḡndto vñl
d̄līas q̄ p̄ze et hīc
ne v̄ p̄t̄le

Hagatrophe q̄ d̄m vñl
seda p̄p̄st̄t̄ vñl
Habla: — en

Caucasum

uent. Quoniā apud græcos quoq; nō alio accen-
tu hæc enunciari audīmus. Acutus accētus no-
tatur virgula sinistra pte in dextrā ascēdēte Gra-
uis aut a sinistra ad dextrā descēdēs. Inflexi si-
gnū est Sigma super ipsas litteras deuexum. Ac
centus partim fastigia vocamus: q; litterarum ca-
pitibus apponant. partim cacumina tonos vel so-
nos: græce ~~τρόπωδες~~. Sciendū etiā vni vocabu-
lo accedere oēs tres accētus posse: vt est Argiletū

De natura Syllabarum.

Memoratū arbitror competēter q; sint: & quēad
modū vertan̄ fastigia syllabarū. Nūc earū lon-
gitudines intimabo. Vnaqueq; syllaba aut breuis
est: aut lōga: aut cōis. Breuis est: cū vocalis cor-
ripitur: ac nullis cōsequētibus adiuuat: aut cum
correpta forma vel littera terminat. Longa au-
tē duobus modis efficit. Natura et Positiōe. Na-
tura: cū vocalis pducit: aut cū syllaba circūflexū
accentū tenet: vel acutum in penultima: aut cum
monosyllaba vnaqueq; vocalis est: aut cum diph-
thongo reperit. Vel cū prima syllaba sub alia for-
ma cuiuscūq; verbi composita nec vocalē nec acu-
men mutat. Positione: cum breue vocalē aut duæ
consonantes sequuntur: siue in eadem syllaba: si-
ue in sequenti siue in ambas diuisæ: aut in altera
syllaba tria duplex vna. Duplices autem sunt X
et Z. Aliquando I et C fieri possunt duplices: vt
si I inter vocales sit: vt aio Troia. Item C: vt

Wetenshippij iij articulabz dyplicibz ab his geriuabz /
Or Gute Better Beste Grmote

hoc erat. Alma parēs: Hē aut̄ cōsonantiū vel du-
pliciū: quæ breues adiuuāt formæ: tūc possunt: si
in eodē sermōe claudant̄. Cæterū pximi sermōis
cōsonātes nihil adiuuāt p̄cedentē: līcet Virgilius
refrageſ dīcēs: Arma virūq; cano troīaz. Et itē: Eō
telq; fluuiosq; voco. Diphthongi aut̄ sunt Ae.
Oe. Eu. Au. Ei. Absq; his syllabis nulla diphthō-
gus memoratur.

De cōmunibz Syllabis.

Cōmuniū aut̄ syllabarū modi sunt octo. Nam
primus est: cū correptā vocalē sequit̄ subiecta cō-
sonātibus Liquida est. n. lōga: vt Vastocyclopis i
antro. Breuis: vt Vastosq; ab rupe cyclopas. Se-
cundus modus cū correpta vocalis in vnā desinit.
cōsonantē sequēt̄. N. Est enī lōga vt terga fatiga-
mus hasta. Breuis. Quisq; honos tumuli. Ter-
tius cū correptā vocalē duæ cōsonātes sequūtur:
quæ prima s līfa sit. Est. n. lōga: vnde spissa coma
Breuis: Ponite spes sibi quisq; suas. Quartus
locus: cū breuis syllaba pte termiat oronis. est enī
lōga in comate: vt est. Nā tibi Tymbre caput euā
drius. Breuis. Hoc caput o ciues. Itē alter locus
ex diphthōgo fit cōis lōga. vt Musæ aonides. Bre
uis. Insulæ Ionio i magno. Cū vocalis enī sequit̄:
pōt diphthōgus fieri breuis vt Sudibusue præustis
Alius locus: cū longā vocalē alia vocalis sequit̄.
est enī longa. O ego infelix: quē fugis Breuis. sub
Ilio alto. Alius locus: cū pnomē clīfa terminat

Cum Vocalis sequit̄ diffōrēt breuis sit

Melennus

vocali sequente. est enī longa. Hoc erat alma patrēs. Bre. solus hīc inflexit sensus. Alius locus: cū correptā vocalē sequit̄ Z. Est enī lōga. vt Nezeni ducis exuuias Bre. Nēorosa Zacynthos. Dicta natura i tribus generibus syllabarū. supeſt ut finales dicant̄: in quibus artis auctoritas & canonica forma cōſtitit. ac prius de noīe retractandū.

De Nominæ.

Ntūs casus singlaris a līa terminatus breuis est: ut cātilena Iulia. E līa finitus i grēcis lōgus est: ut Euterpe. I autē terminatus lōgus est: vt frugi.

O finitus i grēcis lōgus est: vt dido. V terminatus lōgus: vt cornu. Al finitus breuis: vt tribunal. El breuis: vt mel. Il breuis: vt vigil: excepto uno hetrusco Tanaquil. Ol lōga est: vt Sol.

Vl breuis: vt cōſul. M terminatus breuis: vt teatrum: licet huius raro currat exemplū: qa inter vocales M dephēsum velut Metacismi aspitare subtrahit. An finitus pducit̄: vt titan. En i neutris breuis est: vt carmē. In alijs generibus lōgus est: vt lien siren. On terminatus lōgus est: vt Memnō.

Ar terminatus i monosyllabis tantū lōgus est: vt nar far. Er finitus i latinis breuis est: vt puer: excepto monosyllabo Ver. In grēcis pducitur: vt aer. Ir terminatus corripit̄: vt vir. Or terminatus breuis est: vt auctor. Vr terminatus corripit̄: vt murmur: excepto uno monosyllabo.

fur. As finitus in latinis noibus producitur: vt
facultas: paupertas. In græcis tūc tantū breuis
est: cum ḡtūs dos fuerit terminatus: vp Archas
dos. Es terminatus in græcis noibus breuis est
vt Anchises: In latinis si quinte declinatiois fue-
rit producitur: vt dies. Si tertiae tunc longus est.
Cum ḡtūs singularis non crescit syllaba: vt labes:
vel crescens e productam ante vltimam syllabam
retinet: vt quies quietis. Nam si eam in i mutau-
rit: vt miles militis: aut corripuerit: vt seges sege-
tis corripitur: exceptis his Ceres pes: atq; his si-
milibus. Is finitus breuis est: vt agilis. Os
terminatus tunc est in latinis breuis: cum ḡtūs
ante vltimam syllabam nō habet naturaliter lon-
gam: vt os ossis. In grecis tūc corripitur: cum ge-
nitiuus diphthongo terminatur: vt Η δηλος ΤΗ

~~stetit~~ - Vs finitus breuis est: vt doctus.
Sed longus fit: si genitiuus syllaba creuerit: et
ante ultimam i aut u productam habuerit: vt vir-
tus: & in vno inflexibili: vt pus. T terminatus
corripitur: vt caput. C finitus duo tantu no-
mina facit: vt allec: quod producitur: et lac: de-
cuius declinatioē dubitatur. Genitiuus singu-
laris tūc producitur: cū aut noīatiuo similis est:
vt senatus: aut diphthongum habet: vt Iuliæ.
Aut i terminatur: vt docti. In cæteris corripi-
tur. Datiuus singularis pducitur: vt Pompeio
In græcis corripit: si i līfa finiatur: vt Palladi.

Aetū singularis in græcis tūc tantū corripit:
cū a vel on terminat: vt thesea delon. In latinis
vero breuis est: vt doctū. Vtū singularis a līa
termiatus in latinis oībus: vel i græcis fœmininis
corripit: vt tabula: Musa: In masculinis lōgus est:
vt Aenea. E termiatus in latinis breuis est: vt do-
cte. In græcis pducit: vt Titide: exceptis his: quæ
ntūs græcus os termiat: vt Phœbos phœbe. I
termiatus i latinis lōgus est: vt Mercuri. In græ-
cis corripit vt Nai. O termiatus i latinis breuis
est: vt Cato. licet Virgi. cōtra sentiat. In græcis
pducit: vt Dido. V termiatus pducit: vt cornu.
*In 6to Euseb. Quis te
magno cargo, ant
te p. Copt. longit/
nam Aegam.
p. p. reg. reed. m. m.
partem. 2005*

In cōsonātes yō desinēs nt̄ sequit regulā: excep-
tis græcis noībus: q̄ sepe mutant varietate lingua-
rū: vt diomedes. Abltū singularis semp pducit
Absq; cū e terminat in his dūtaxat noībus: q̄ ter-
tie fuerint declinatiōis: vt pariete. Ntūs & vtūs
plurales in masculino & fœminino genere pdu-
cunt: vt fluctus: terræ. In neutrīs breues sunt: vt fa-
ta. In græcis yō cū s vel a termiati fuerint: vt rhe-
tores pœmata. In alijs vero longi sunt: vt Musæ.
Dtūs pluralis breuis est: vt doctoꝝ: in græcis lō-
gus. Sed græca declinatiōe: vt Philemon. Dtūs
pliſ & abltūs: si is fuerint termiati: pducūt: vt do-
ctis. Si bus corripiūtur: vt hoībus. At si græca sit
declinatio in termiatus dtūs: corripit: vt archas in
Alias lōgus est. Actūs pliſ in oībus masculinis
vel fœmininis pducit: vt doctos Iulias. In neu-

E kōbetēdōs yēmata tov Eλλēwōs Ḡen ꝑ̄ p̄l̄. L̄.
W. nos or̄

tris corripit. In græcis yō si as fuerit terminatus
et veniat a ḡtō os finito corripitur : vt archadas:
alias producitur : vt musas.

De Pronominine.

In oībus pronoībus singularis ntūs correptus
inuenit: exceptis duobus monosyllabis: tu et qui

Gtūs singularis i vel e platus longus est: vt mei
meæ Alias breuis est: vt illius Dtūs singularis
semp productus est: vt nostro : exceptis mihi ti-
bi sibi : quæ indifferēter accipiunt. Actūs singu-
laris corripit : vt illū : exceptis mete se. Vtūs
singularis a ntō suo nō dissentit. Abtūs singu-
laris lōgus est : vt ab illo. Ntūs et actūs plura-
les tunc tantū corripiunt: cū a fuerit terminati : vt
nostra. Gtūs pluralis nunq̄ producit : vt illoḡ
Dtūs at abtūs plurales is terminati producunt
Bus finiti corripiuntur.

De Verbo

In omnībus yb̄bis : Modis : Tempib⁹ : Nūe-
ris : Personis : Cōiugatiōibus hæc vniuersis est rō.

Quecumq̄ psona a fuerit terminata pducit. vt
tanta. E finita breuis est : vt lege : nisi a secūda
cōiugatiōe vēiat : vt doce : tunc enim longa est.

I terminata persona semp producit : vt nutri.

O que finitur correpta est: vt audio: licet aucto-
ritas & in his discrepet. Nam primæ cōiugatiōis
primā personā Virgilius longā facit: vt cāto quæ
solitus. Et terrā tibi mādō. Tamen monosyllaba

C

debet esse pugnora
daffri

etiam producēda sunt: ut Do sto flo. V terminata p̄sona producīt. Am que finiē breuis est: ut legebā. Or finita corripit: ut legor. Si līra terminata verba producunt. Sí penultima līra a vele fuerit: ut amas doces: excepto monosyllaba es et is: quæ ex eo fiūt: ut ades. Si yō i ante s habuerit corripit: ut legis legit̄s. excepta secūda p̄sona indicatiūi modi tēporis p̄sentis nūeri singularis a quarta cōiugatiōe p̄ducta. ut nutris: audis. Et a verbo volo uis. Si yō u ante s habuerit: recepta erit: ut nutrimus T līra terminata correpta sunt: ut legit. C finita producūtur: ut produc̄ta sunt: ut legit. Participiā licet p̄ casus flectantur: a noībus tam omni ratione dissentīut.

De Aduerbio.

Aduerbia monosyllaba: ut huc: vel quæ ex his p̄sist. Omnes p̄ficiuntur illuc: omnia producen̄t: exceptis bis terminis. Quæ yō A finiūtur longa sunt: ut vna. Quæ in e desinūt producunt: ut docte pulchre. Exceptis quæ aut nō comparantur: ut rite. Aut in cōparatione deficiuntur: ut bene impune. Quæ I finiuntur longa sunt: ut heri: præter ibi et ubi: & quæ componuntur ex ipsis: ut sicubi. Item quasi corripit

Quæ o finiūtur a se veniētia breuia sūt. ab alijs ducta producunt: ut falso: licet auctoritas variet.

Quæ u finiūtur longa sunt: ut noctu. Quæ el terminantur corripit debet: ut semel. Quæ M.N. R finiūtur breuia sūt: ut cursim: forsitan: fortiter.

Nemo G. Sodex & hinc his corripit | G. Sodex
aut exponit &c p. & auctos hinc Corripiuntur /

Quæ s terminant tunc tantū producta sunt: cū
ante eam a habuerint. Quæ c finiūt: produ
cta sunt: vt illuc.

De Parricípio.

Omniū partícipiorū temporis futuri Ntūs sin
gularis breuis est: vt lecturus.

Gtūs et dtūs singularis producūt: vt lecturi
lecturo. excepto præsentis tpiis Partícipio: quod
genitiū corripit: vt Amantis.

Accusatiū et vocatiū breues esse constat: vt
lecturū lecture. Ablatiū singularis tantū cor
ripit: vt amante legente. Noiatiū & accu
satiū plurales: et masculini & fœminini gene
ris participijs producūt: vt lecturi lecturos.

In neutrīs corriūt: vt lectura. Gtūs plura
lis breuis est: vt lectorū. Datius et ablatius
pluralis terminati producti sunt. Bus finiti
breuiantur.

De Coniunctione.

Copulatiū et disiūctiū et expletive cōiuncti
ones breues sunt: nisi positio fecerit longas.

De causalib⁹ & rationalib⁹: quæ a termi
natur: exceptis ita et quia: producte sunt: vt pro
pterea et interea. Quæ I terminant: excepta
vna nisi: producūt: vt si. Quæ in n desinunt:
si ante eam i habuerint producuntur: vt sī, alias
breues sunt. Cæteras vero omnes correptas esse
constat.

C ij

De Præpositione.

Præpositiōes: quæ in aexeunt solæ productiōe latant; ut cōtra & extra; & una monosyllaba a.

Ablatiue p̄positiōes oēs corripiūtur: exceptis monosyllabīs q̄ vel ex vocalibus cōstant: v̄l vōca libus terminant: vt E et De. Vtriusq; casus p̄positiōnes correptas esse non dubiū est.

De Interiectione.

Interiectiones longe sunt: si monosyllabe fuerint: vt Heus. Si vero dissyllabæ vel trisyllabæ erūt: quoniā speciē retinēt partiū orōnis: exēplōrum quarū similes erūt: iudicande sunt: vt pape. Hæc ita vt dixi per oēs partes orōnis in vltimis syllabis obseruanda sunt: exceptis Positiōe Longis et diphthongis.

Expleta cursim syllabarū pagina est.

Iuganda demū verba: nam probabilis

Hic ordo rebus quicq; disgregabitur

In bina: demum prima nam proportio

Dicenda est: Grai Analogiam quam v.
¶ 16

Ac mox repulsa : quæ nouantur regula

Vulgo docti quæq; Anomala nominantur. Riccius varia fandi cuius paratus portione

Bis quarta fandi quis paratur portio
Vel vulneratur ductus oris integer

Vel vulneratur ductus oris integer.
Quantumq[ue] solo inditum libellulo.

Potest probare serum fastidium.

Analogia est iustus quæ latine p.

Observatio similium inter se loquularum. Nam primum

*C. Val. d' Wyck. Obseruatio inimicorum inter se loquendarum. I. Na prima
forantur autem fere deinde aut dybatur. Tunc ut i. scilicet primis hys
latus est omnes fere isti perit. Declinationes non sicut in Lat. quibus habet
in gradis isti omnes bat domo et domini omnes domos. Ita donec aug 7
est dominus. Ita donec diebus primis omnes est primus. Ita donec aug 7
Analogus est effectus. Et hoc possum invenire. Quod non videtur invenire
inveni plures. Quia d' Wyck adgit. Denique mihi prolixus est quod
apparet.*

oia noīa latina duodecim līris terminant̄ : vocali-
bus quinq̄ : et semiuocalib⁹ sex : atq; vna muta
T. vt caput. A. igit̄ vocaliū prima termiat in as-
culina. vt Catilina. Iugurtha. Fœminina: vt adue-
na. Fœminina etiā græca: vt helena. Androma-
cha. Pronoia quoq;: vt altera sola illa . Quibus si
detrahas a et l et us addas: gtūm singularē feceris
vt dicimus alterius : solius illius. Si yō I. dtūm
vt alteri soli. Illa yō que sunt græca neutra : vt
poema : toreuma : tres casus in vtroq; nūero si'les
habent . In gtō singulari Tis assumūt. In dtō s
amittunt. Et in e correptā ablatiū finiūt. atq; in
plurali dtō & ablatiuo gtī singlaris formā seruāt:
licet et bus possint assummere.

Poetria mes-^{pe} de R
poesia & grecia to
ri opera Poem
so oper Poem
Odysea -

E correpta noīa termiata: quæ latīna sunt: neūtra sunt. vt monile: sedile. Hæc p̄ter casus: quos s̄ miles habēt: dtūm & ablatiuū cōfundūt: vt huic & ab hoc monili sedili . Quoniā abltūs s̄i in e exierit: quatuor casus s̄iles faciet: q̄ neutroꝝ noīm de clinatio nō admittit . Nā quæ e p̄ducta in ntō si niūtur græca: generis sunt foemini. vt agaue: au tonœ græcoꝝ mote sunt declināda: vt ntūs: dtūs: ytūs & abltūs pares sint. Gtūs s. actūs n. finiant.

• nulla dno lapa m
R ecalle - a /

Proprietary

Quæ aut̄ noīa e ī a cōuertūt: vt Andromache
Andromacha.sic declinan̄t vt latina ī a exeūtia
I.littera terminata latina noīa totius generis
sunt. Ac monoptota:vt frugi.nihili . Gūmi autē
et Sinapi peregrina sunt:neutri generis. et tantū

Contra illorum non placet omnis effectus legum & opus
ad hoc locum & pacem suam. ut tot gradus in sensu & quan-
titate ad pacem pertinet. sed & quod pro magis videtur
pertinet ad romanum eloquendam & docendam. Iudeo p. q. q. non potest
apud grecos &c. ut finitima reditare & latitudine ad eum eum in
mittat ut hactenus nescio. Et ergo in aliis dicitur. Ne aperte ludit p. q.
Eiusmodi nos iste ignoramus & pacem diximus.

Nigli e fangi ap-
tata soprattutto in
Pistoia e Lombardia
e in Lombardia più
che in Pistoia. Oggi
non ce ne sono più
e oggi le fagioli sono
oltre che rari e costosi.
Questi fagioli sono
di un colore nero
e non hanno la
forma di fagioli
ma sono grossi
e duri come i fagioli
di Cagliari.

numeri singularis. Sed casus eodem modo decur-
runt. excepto genitivo: qui s recipit. ut sinapis. gumis
quis recte dicatur: haec gumis. O littera nullum
nomem in neutro finitur. Nam aut masculina sunt
ut Cicero. Aut foemina ut Iuno: hirundo. Aut
vtricq; generi communia: ut homo. quoq; declinatio-
nes in duas species exeunt. Nam autem ob
liquis casibus. retinent. ut ynio unionis. Aut in I
mutant: ut cupido nis. crepido dinis. Vtraq; autem
syllabā crescent in obliquis casibus: praeter utrum
singularē. Caro autem preter hanc Analogiam ut de-
clinetur: consuetudo obtinuit. Item anio: quae in
sua declinatioē unica sunt: et sine exemplis similium
declinantur. Faciūt enim huius carnis: anienis. Duo
et ambo cum sint semper pluralia: non sunt annue-
randa his: que supra dixi. Sua enim consuetudine de-
clinantur. Graeca noia: quae O littera finiuntur:
Ea quae a prima positione in nostrā formā transie-
runt: ut leo: draco sic declinantur. ut Cicero Milo.
Ea vero quae primā sui positionē integrā seruant:
ut Io Ino graeco more declinantur. ut faciat in genitivo
Ios inos: actio ion inon: & ceteris casibus similiter.
qq; consuetudo hanc Io dicat. Turbo: si nomen
est proprium: ut Cicero declinat. Si autem vim venti si-
gnificat: aut puerilis ludi instrumentum: ut cupido
declinatur. V littera tantum neutra finiuntur: ut
cornu veru. quod in plurali facit verua. apud ve-
teres etiam specula dicebantur. Horum nominum plus

rales declinatiōes carent dubitatione. Nam tres
casus: vt in oībus neutrīs similes sunt. Item da-
tiūus et ablatiūus in bus syllabam exeunt. Da-
tiūus & abltū singulares in gtō plurali Vm sylla-
bam iungūt. Querī autē de gtō singulari: quem
alij in us: alij in u litterā egerūt. Nec non datiuo:
quē alij in i agunt: vt genui cornui. Quidā vete-
res securi abltō similem faciūt huic genū cornū
quoniā plr genibus et cornibus ammissaq; vltia
syllaba relinquiſ. Datius singularis: sicut fit in
ciuib; et suauib;. Et quoniā genibus et corni-
bus dicimus I littera in locum u transit: sicut et
optimū & maximū item dicimus. cum optimus
et maximus dicereſ: sed aliqui sunt: qui gtō casui
genuus et cornuus dicant. sed nō debet gtūs plu-
rales habere syllabas q̄ dtūs et ablatiūus. Qūis
ergo dissimilia ſint: ſenatus & exercitus: tamē ſic
genus & cornus gtō dicendū eſt: quēadmodū ſe-
natus & exercitus. Præterea quecunq; nomia vel
participia gtō singulari in iſ exeunt. Dtō plurali
syllaba creſcūt. vt Catonis catonib; ſcdm quam
rationē ſi eſſet genuus genuibus feciſſet: et ſylla-
ba creſceret. L littera finita noīa duplīcem for-
mam habent. Prima eſt: in qua masculina ſunt: vt
Hannibal Hasdrubal: neq; alia fere ppria q̄ puni-
ca: excepto Solis noīe. Item fœminina: vt Tana-
quil nomen Hetruscū. et cōmunia: vt vigil: pugil
quæ oīa eadem declinationes habent. Altera

species nentroꝝ: ut mel fel. quæ hoc differūt a su-
periori declinatione. quia cū monosyllaba sint. l
itterā per obliquos casus geminant. Nam de p/
consule in gtō: qui e littera finiunt: naturam pro
præpositionis intuentur. Pro quippe ablatiuo
tantū præfertur: nō respiciūt: cum proconsul dici
tur: nō duabus vocibus: sed composito noīe dici
ut procurator ppugnator. Nec quicq̄ obesse exē
plo: q̄ hæc nomina possunt verba ex se facere: vt
procuro propugno. Nam præpositio perit: pro-
consulo autē non facit: licet consulo faciat. Ta-
men si pro consule dicitur in casu ntō: monopto-
ton erit. Sed propter consuetudinē proconsul di-
catur: vt declinari possit quemadmodū illa quæ l
ittera terminant. vt vigil. pugil. mugil. Quoniā
in plurali gtō mugilū dícimus et pugilum. Nam
si mugilis esset ntūs: vt agilis mugiliū faceret: vt
agilium. M littera etiam neutra finiūt: vt te-
lum scamnū. Sed hoc aīaduertamus: cum ntō I
ante vltimā syllabam habent gtō singulari. Item
dtō et ablatiuo pluralibus eandē geminare debet
vt lilium folium. Quoniā gtūs aut pares syllabas
ntō habet. vt scamnū scamni. aut plures: vt caput
capitis. pauciores nunq̄. Præterea dtūs o līa fini-
tus: i i eā cōuertit. vt scāno scānis. Sed consuetu-
do & auctoritas veterū Ingeni. Cōsuli. Imperi p/
tres syllabas maluit dícere. Vasum an vas díci de-
beat: q̄rit Quoniā q̄cūq̄ neutra nō m līa ntō finiū

tur; si pluralē recipiant: dtō et abltō in bus cadūt
Itaq; monile monilibus: genu genibus: Pecus pe
coribus: nomen nomībus: marmor marmorib⁹
Secūdūq; vas vasib⁹ facere debuit & in gtō ho
rum vasiū. Quoniā quæcūq; neutra singularia ab
latiuo e lra finiūt: gtūm pluralē totidē syllaba
rū habēt: quot ablatiuū singularē: vt a nemore ne
morū: capite capitū. Sed hoc nomē per Anoma
liā declinat̄: et erit singulari ntō. Vas gtō vasis.
dtō vasi. abltō a vasi. Plurali aut̄ sic declinab̄t̄: vt
scāna. Lucretius tamē gtō vasi: vt Rariq; facit la
teramina vasi. N littera terminant̄ masculina:
vt flamen: pecten. Cōia duobus generib⁹: vt tibi
cen fidicen: quod frequētissimi auctores nō pbāt̄
nā et tibicinā et fidicinā dicūt. Itē neutra. vt omē
flumen: que oīa manifesta declinatiōe uno modo
declinan̄t. Altera sp̄es est generis masculini: q
elitterā ante extremā n seruat̄: vt Lien ren: que ta
men īpā qnoq; in cæteris vt superiora declinan̄t.
Gluten quoq; his simile est: licet Sallustius glutī
nū dixerit. Itē fœminina quasi siliā vident̄. Nā
ren singularis ntūs: nec vllus alius abltō excepto
in vslu est. Græca: que n finiūt̄ pcedētes habent
lras. a.e.i.o.u. vt Alcman cephen delphin phœ
ton creun. Ex quib⁹: q an.en.in.terminant̄: exē
plo superio: i declinan̄t: vt fulmen numē fidicen.
Que v̄o on finiūt̄: si pducta on græce declinā
tur: vt Leon. Eandē litterā & apud nos producūt̄

flame brado 90
appellato q my latio
relato ff caput ext
habebantq; illi q
fle
runtq; Marci varro

vt Cicerō scipio. Ea autē quae ex productione nū
casus corripiuntur: in reliq̄ figuratiōibus: vt Am-
phion. Creon Agamemnon admittūt apud nos
n litterā in ntō: et comparabūt h̄is latinis: quae
cōuersis casib⁹ correpta efferūt: vt ygo turbo
quae apud gr̄ecos recipiūt. T litterā: apud nos
quoq; eandē habebūt: vt Phyton phytonis. R
līra precedēte a. terminatoꝝ: vt Cæsar. lar. far. par
impar. vna forma est: nisi q; neutrū in reliquis ca-
sibus r litterā geminat: vt far. Poetarū vero licen-
tia hæc noīa pluraliter dixit: Cum omnia nomia
quae pondere aut mēsura extimamus: pluralē nu-
merū nō admittāt: vt aurū. plumbū. triticū. oleū.
Errāt ergo qui pariū dicūt: quoniā hæc in plurali-
triptota sunt: vt hi cæsares hos cæsares o. cæsares.

Nec potest actūs i habere ante s. Si gtūs ante ut
habeat. Viden̄ tamē qui pariū dicūt: ntūm plura-
lē generis neutri intueri. & quoniā paria dicūtūr
vt suauia: fecere pariū: vt suauiu. R līra precedē-
te e: terminatoꝝ species sunt sex. Prima: q; gtō
casu nullū incremētū admittit: & in 1 litterā muta-
tur: ut aper. niger. macer. aperi nigri macri. Se-
cunda hec: tener lacer puer. teneri maceri pueri.

Tercia: vt imber vter: q; a superioribus hoc dif-
fert: q; hec in gtō s lrām accipit: & dtō l finitur. &
nō crescit: vt secūda spēs: & in gtō plurali ium lit-
teris finit. Quarta: vt pater mater frater. q; dtis
pluralibus: nō vt prima spēs apris; Sed fratribus

facit. Mec ut secūda syllaba crescít & in gtō plura
li um syllabā habet. Dicimus. n. fratrū patrū: nō
in tertia vtriū imbrīū. Præterea tres casus sīlē ha-
bet: hi patres hos p̄s o p̄s. Cum imber & vter
hos imbris & vtris faciat. Quīta sp̄s est: vt pas-
ser anser later mulier: q̄ a secūda specie hoc diffe-
rūt: q̄ illa cū incremēto syllabe. I l̄fa finiunt̄: vt ge-
ner generi: Hæc in s exeūt: vt passer passeris: & in
cæteris discrepāt. Píper nāq̄ cicer neutra in quin-
ta specie habent̄. Nā vt passer ita declinan̄ in nu-
mero singlari: quē nūq̄ egrediunt̄. Sexta sp̄s:
vt neuter vter: neutrius enī & vtrius facit: & decli-
nan̄ vt cætera pnoia: q̄ in ius l̄fas gtōs: & i I. dtōs
agūt. Præterea eos gtōs & dtōs cōes hñt cū reliq̄s
generib⁹. i. fœminino: neutroq̄. R l̄fa p̄cedēte
I vna tātū sp̄s est vir. R l̄fa p̄cedēte o. termiatoꝝ
sp̄s sunt duæ. Alia: q̄ p̄ obliquos casus p̄ducun̄:
vt sopor ris. color ris. Alia corripiūt: vt arbor
ris. Sed vno mō declinan̄. Castoris & Hectoris
gtōs veteres p̄duxerūt. Sed nos corripimur: quo
niā græci hoꝝ noīm gtōs corripiūt. R l̄fa p̄ce-
dēte u termiatoꝝ sp̄s sunt duæ. Prima: vt satur
quæ gtō I. finīt: vt saturi. Secūda: quoꝝ gtūs in
is l̄fas venit: vt sulphur ris. Augur ris. Neutra
autē quæ vt litteris finiūt. Alia retinent u litte-
ram: vt sulphur ris. Alia in o mutant: vt ebur ebo
ris. S littera finitorū nominū forme sunt o c̄to.
Nā aut a littera præponīt: vt Mœcenas ciuitas:

*littere littere littere
littere 17. littere ap
littere antiques*

*ſtama oꝝ illa non
neutrum datur p̄is
q̄d ḡt s artis
q̄d a sociis t p̄d
G. oꝝ datur t p̄d
erupt p̄t t p̄d*

aut e. vt vertes moles. aut i. vt panis. aut o. vt cu-
stos nepos. Alias u. vt ligus vetus. alias r. vt iners
alias n. vt serpens. alias p. vt præceps. S aut lfa
precedete a species sunt duæ. Prima: ut moecenas
lenas. Secunda: vt nostraras priuernas: que a superio-
ribus hoc differunt. q. cōia sunt oibus generibus: &
assumere debet i litterā in gtō plurali. Quæ neu-
tralibus in plurali ntō actō vtō familiaris est. Igi-
tur nostratiū priuernatiū dicemus: Quia sūt hec
nostratia priuernatia: Sed & pgnatiū & optimatiū
dicimus: quia actū pluralis i lrām habet: vt
hos et has optimatis: et has pregnatis: quis vete-
res prægnatū et optimatū dixerūt. Prægnas autē
fœminini et neutri generis est. As et Mas cum
sint monosyllaba analogia nō tenent: sed ppria
quadā declinatiōe assis et maris faciūt: et in plu-
rali assium et mariū. Phas et nephas aptota sunt.
Græca noia que apud nos in As exeūt: tres spēs
habet. Prima est vt olympias pythias. nā olympi-
adis et pythiadis facit. Secunda: vt Pallas; thoas;
athlās: nā pallatis thoantis athlātis facit. Ter-
tia: vt Aeneas: pythagoras lycas: nā facit ænæpy-
thagoræ: licæ. Quādo nostra rōne noia quæ gtō
in e. exeunt: ntō a finiūt: vt Catilinæ catilina.

Sed hec Græca lunt: ideo nō s̄ lrām retinet Quē
dā tamē perdūt s̄ lrām in ntō: vt Nicea medea. Er
go in his ntis cōsuetudo seruāda est. S̄ lrā prece
dente e terminato sp̄es sunt quīng. Prīma: quo
dīgros m̄e magi allendeg fuit. Lēge m̄ānī q̄dīgros
q̄dī nos lufind. Sūmū

Duplex ex Abbatia latine prae appellata est hebreo nō ē dī ad declinari nō habet ho
abbey p̄t obbe Lat in dea Et hoc p̄t m̄t Eudoxio abba p̄t quia p̄
essa s̄c dicitur et declinare abbas s̄c nō habet a p̄t dī
m̄t s̄c p̄t ḡt a q̄t v̄to Et s̄c abbatis fac s̄c dicitur

rum ntūs & actūs et vtūs plurales similes sūt: sed
gtūs pluralis in um exit: vt Hercules proles. her
culum prolū. Secūda species est: que a superio
re hoc differt: q̄ gtūm pluralē in iūm compellit:
actūm ines. vt nubes. rupes. cautes. In qua forma
masculīna nō habent: Tertiā quæ etiā si aliquā
inter se habent differentiā in declinatiōe tamen:
quoniā in c̄remēto syllabarū pares sūt in obliquis
casib⁹: in ynam speciē redigunt: vt ceres bipes
merces. Masculīna autē exēpla nō sunt nisi gr̄ca
vt chremes laches. Quarta species hoc differt a
præcedēte: q̄ obliquos casus e in i cōpellit: cū su
perior s litterā seruat: videlicet quoniā in ntō nō
vt superiora e p̄ducūt: sed cōtrahūt: vt hospes an
tistes. ales. comes. Quinta spēs a superiore hoc
differt: q̄ gtūs aucta syllaba. I. līra finit: qui etiā da
tiuus habebit: actō in em exit: abltō in e p̄ductā:
cui adiecta rum syllaba gtūm pluralē facit. Cuius
nūeri ntūm cum prima positione & vtō singulari
cōfundit: dtūm & ablatiū bus syllaba finit: vt fa
cies. dies. spes acies. Sed cōsuetudo rei & spei cor
ripuit fortasse: q̄ monosyllaba sunt. S līra p̄ eun
te I. terminatoꝝ alia crescit per obliquos casus.
Alia intra modū positionis contineat: dūtaxat in
numero singulari. Horū igīt quæ nō crescunt:
species sunt due. Prima generis masculini: vt scro
bis: mēlis: licet Lucanus exiguā scrobem dixerit
Fœminini et cōis vt canis iuuensis: quoꝝ declina
tione quodamꝝ iuuens ut barbaꝝ docet

Chremes quidam in
līra declinatioꝝ p̄flec
tur confusus quod
k̄ habet d̄ recto
na p̄ primū d̄ und
p̄ se recte.

Iuuens habet ver
tūm in iuuens fūd
tūm ut barbaꝝ docet

Scroboꝝ fossa d̄ recte in quodamꝝ
d̄ recte vnuꝝ p̄flongat ad d̄
p̄ antequam d̄ recte probat ē

tio liquet. Secunda species hoc a superiore dif-
fert. q ablatiuū in i līa finit. actūm in im. vt duo
sola masculina ligeris tyberis. fœminina clavis
pelvis turris sitis tussis. Hanc rationē declinādi
manifestā diminutio facit: que i pducta in oībus
istis punctionat. Itaq quoties dubitamus de noīs
enūciatiōe: diminutionē eius cōsulimus Eoꝝ que
syllaba crescunt: spēs sunt duæ: quarū altera corri-
pit i līam: in qua forma sunt masculina. sanguis
pulvis lapis. Fœminina cuspis cassis: in quibus
nihil interest: hoc quod alia in declinatiōe i cōser-
uāt. Alia in e transēt. Itē q alia dis: alia ris sylla-
ba in gtō finiūtur. Altera spēs i litterā pducit in-
ntō. vt glis lis samnis: quā & i obliqꝫ silr cōseruāt.
et in gtō plurali i ante um syllabā dicimns glitiū
litiū samniū. nō vt superiora lapidū cuspidū cassi-
dū. S līa pcedēte o terminatoꝝ: cū sit paruū dis-
crimen vna spēs pōt esse. nā cum oia in obliquis
syllaba crescāt hoc differūt: q quædā in gtō s litterā
in t. quædā in d. quædā in r. cōuertūt: vt nepos
tis. custos dis. Monosyllaba masculina: vt flo
ris. ros roris. Itē neutrū os oris. In ossibus aut no-
minatiū consuetudo facit os cōtra rōnē: quoniā
in gtō t nō habet. sed nec ossum pōt dīcī. quoniā
neutra que ntō m termianat: bus syllabā nō admit-
tūt nūero plurali. Ergo in monosyllabis analogia
nō tenetur. S littera precedente u terminatoꝝ
species sunt sex. Prima. Gtūs I simplice: Vtūs e

termiuat. vt Marcus sextus. Gtūs vt Marcī sextī.
Vtūs vt Marce sexte. Secūda species a superio
re hoc distat: q̄ ḡtō I geminat: & in vtō I termina
tur. vt Antonius: Iulius. huius Antonij Iulij facit
et o Antoni Iuli. In cæteris cum superiore cōseu
tit. Tercia species ntūm cum vtō miscet: & ḡtō
easdē litteras p̄ducēt cōseruat. Datiuo u. et i. ab
latiuo u. actō um termian̄. vt senatus fluctus ex
ercitus. quæ pluraliter ntūm cū accusatiuo & vo
catiuo in us productā agunt. gtūm in uum. dtūm
et ablatiuū in bus syllabā. Quarta species incre
mentū syllabe per obliquos casus accipit: ita ta
men vt aliquam varietatē inter se habeant. Quæ
dam enī u litteram retinent: alias correptā: alias
productam. vt ligus līguris. palus paludis. virtus
virtutis. Quedā eandem u litterā in e vel in o mu
tant: vt. vetus. veteris. venus. veneris. nemus ne
moris. Quædā tamē vno modo declinan̄. Laus
et fraus: cum sint monosyllabæ: et duas vocales
habeant iunctas in eadem specie habent: quia si
militer syllaba crescunt. Quinta species prono
mīnū: quæ us tetminan̄. vt vnus totus solus: quæ
hoc modo declinātur. Vnus vnius vni vnum vne
ab vno: vni vnorum vnis vnos vni ab vnis. Sex
ta in eus: vt inuleus eculeus: a vocatiuo e littera
gemiata efferūtur: vt eculee inulee. Sed quidā ma
lūt in eu: vt T̄ideu vtō græce dicere. Sl̄fa i p̄ce
dētē finita neutra monoptota sūt: vt tressis sexis.

D ij

S līra p̄cedēte u duæ sp̄es sunt. Prīma: quæ in i-
gtūm agit: & pluralē nō habet. vt vulgus. pelagus
vīrus. Lucretius vīri dicit: q̄q̄ rectius inflexū ma-
neat. In secūda specie sunt: quæ p̄ obliquos ca-
sus crescūt: & gtō singulari in ris līras exeūt: vt ge-
nus nemus. Ex quībus quædā uī e mutāt: vt olus
oler's. vlcus vleris. Quædā in o. nemus nemoris
pecus pecoris. In dubitationē veniunt stercus et
fœnus: in e an in o mutāt. Quoniā quæ in nus syl-
labā finiūt u in e mutāt: yt vulnus genus funus: &
funeratus dīcīmus. fœnus enī exemplo nō debet
nocere: cū inter dubia genera ponāt. Itē veteres
sterceratos agros
in finūt ap̄tis
stercoratos
sterceratos agros
stercoratos
sterceratos agros dicebāt: nō stercoratos. S līra
finita noīa p̄cedentibus n. vel r. oīa sunt vnius ge-
neris: nīsi quæ ante s r habēt: interdū d recipiūt.
yt secors secordis. Interdum t. vt sollers iners. In
plurali quoq; excepto gtō et actō: oībus casibus
similiter declinan̄t. Nā quædā in um gtō: actō in
es exeūt. vt Mars Aruns. Quædā in iūm: vt sa-
piens patiēs. & ob hoc accusatiui eoē in is exeūt.
Pleraq; aut ex his noīa tribus generibus cōia sūt:
et i lrām: quā habēt neutra in ntō plurali dant: etiā
am gtis reliquo& generū: cum quībus cōia sūt.

T littera neutra tantū noīa quædā pauca finiū-
tur. vt Git: quod non declināt: & caput sinciput.
Quidā cum lac dīcūt adīcīt t. ppter quod facit
lactis. Sed Virgilius: Lac mihi non æstate nouū:
nō frigore defit. Quippe cū nulla apud nos no-

mina in duas mutas exeunt. et ideo veteres lacie
in ntō dixerunt. X littera terminatoꝝ: qnædā
in gtō plurali: in quibus oīa cōmunia in iūm exe-
unt. et ob hoc actō in i et s. Plurima vero gtō in u
et m nō p̄eunte i. et ob hoc in e et s actō exeunt.
Nā in reliquis consentiūt: vtpote cū singulariter
oīa in ntō habent x. exeunt gtūm in i et s. agūt da-
tiū in i lrām. Ablatiū e vel i definiāt: adiectaꝝ
M. actūm definiūt: impletorꝝ. Pluraliter x o datī
uū et ablatiuū vtique bus syllaba finiūt. Nā de cæ-
teris: quibus dissident veteres: quidā atro cū & fe-
rocū. Qua rōne oīm x littera finitoꝝ vna species
videbit̄. Huic enī x litteræ oēs vocales p̄se untur:
vt Capax. frutex. pernix. atrox. redux. Ex his
oībus quæ in ntō producūt: quædā corripiūt
quædā consentiūt in ntō: in obliquis autē dissen-
tiūt. Pax enī et rapax. Item Rex et pumex.

Itē Nux et lux prīmā positionē variant. At
nix & nutrix. Item Nox et atrox. Sic enī in pri-
ma positiōe consentiūt: vt discrepēt p̄ obliquos.

Et illud aīaduertendū est quædā ex his X lrām
in G et quædā in C. p declinationes compellere.
Lex enī legis. Grex gregis facit. Et Pix picis.
Nux nucis. Nā in his: q̄ nō sunt monosyllaba nō,
nunq̄ X lrā Gtō in C cōuertiſ: vt Frutex fruticis.
Ferox ferocis facit. Supellex autē et senex et nix
priuilegio quodā cōtra rationē declinant. Quo-
niā supellex duabus syllabis crescit. Quod veterar-

D iii

ratio: et senex: vt in ntō. Itē in gtō Dissyllabū īma-
net. Cū oia X littera termiata crescāt. Et nix nec
in C cōuerti. vt pīx. Nec in g. vt Rex: sed in u Co-
sonās: cū in Vocalē trāslire nō possit. In plurali
autē Gtō Ablatiūus singlāris formas vertit. Nā
in A aut O termiatus: in rum exit. E correpta
in um: pducta in rum. I terminatus in Ium. V
termiatus in Vum. Dtūs & abltūs plurales itē
aut in Is exeūt: aut in sibus: quæ pcepta in scolis
sunt tritiora. Sed quotiens in is exeūt: lōga syl-
labā terminant. Quoties in bus breui.

Vñ et dorco pñas a ve
rato ñota n̄ f fallans
vergias. Et grec Cui vñ
lata ññforsa & Nomina
s. sc̄m Berg ut mero vñ
flor. Curaçao aliqñ pñas
Jatoba pñas. Et grec ñña
Jatoba et grec. Vñ
illia ññf 6 18 dñspñ
ploras & fia bæm.
Et grec. ñña ññf de si

De Generibus Verboru. natio partē & vā
et dīcōrē vō. plā vīcī debūt & tālīdī
+ agnōit id rātī dūcēt & cōqōt lōfāt allīt Rōtāt
E cursis Nominū regulis æquū est con
sequentia dicere: Canonesq; verboꝝ.
Genera verboꝝ sunt quinq;. Actiū.
Passiū. Neutrū. Cōmune & deponens

Actiuū est: quod in o exit: et agendi
significationē habet: vt lego. scribo. Canto. & cæ-
terā hmoī. Passiuū vero in R. et patiētis signifi-
cationē mōstrat. vt legor scribor. Neutrū in o
verberare et neq; agentis neq; patientis plenam significati-
onem habet. vt sudo dormio. Nescio enī agat qsi:
aut patiatur. Cōmune et deponens in R exit.
Sed hoc interest: q in cōmuni due sunt significa-
tiones agētis et patientis. Cum enī dicimus oſeu

Doposq; p. Antypozap; e' q'ro se appellatq;
q; v; R' b'ca f'mo deponere ed no
p; q; vna sc'p' deponere a f'g' f'p'at'
et se deponit ambiguitat p'monis

Ior: nescis vtrū potius oscular te. an oscular a te.
In deponenti autem aut agentis effectus est: vt lu-
ctor. Aut patientis: vt morior. Est etiam imper-
sonale: vt sudatur: curritur: quod ideo sic voca-
tur: q̄ cum omnes personas contineat: nullā ha-
bet certam.

De Modis Verborum.

Verborū autem modi sunt quīnq̄. Sed alijs sex
alijs septem. alijs octo. alijs nouem. pauci etiam de-
cem dixerunt. Qui vero quīnq̄ dicunt: hos aiunt
indicatiū: imperatiū: optatiū: cōiunctiū: infi-
nitū: quem et perpetū dīcīmus. Qui sex me-
morant addunt promissiū. Qui septem: imper-
sonalem. Qui octo percunctatiū. Qui nouē sub-
iectiū: et a cōiunctiō eum separant. Qui decē
etiam hortatiū ascrībunt. Sed hos superflue ad-
iectos ratio non admittit.

De Coniugationibus.

Cōiugationes autē: quas græci *γένος* —
appellant: tres esse non dubium est. Quae in ver-
bis actiū neutralibns ue in secūda persona tem-
pore presenti monstrantur. Nam quotiens fina-
lis syllaba in as exit prima est: in es secunda: in is
tertia. vt cantas. vides. audis si producta sit hec
tertia. nam si correpta sit currīs. Harum omniū
coniugationū verba in prima positione ante ylti

mam litteram tres tantū vocales recipiūt e i u: vt
sedeo. aio. irruo. Consonantes autem omnes: ex
ceptis E.R. et Q. vt libo. voco. cado. lego. traho.
impello amo cano scalpo curro lasso peto nexo
His accidunt i et u loco consonantiū positæ: vt
aio adiuuo. Sed nec F excludunt: cum dicimus
triūfo: q̄q̄ a græcis veniat. Et per P et H potius
scribatur. preterea ab eo quod dicimus faris et fa
tur: primam verbī personām volunt For. et de
littera dubitatur. Nam dicimus eliquo et æquo.
Et in huiusmodi verbis u littera nec vocalis locū:
vt est irruo: nec est consonatis: vt est adiuuo va
leat obtainere.

De Formis.

Ordo conjugationis
Vocalis in onore apud
modi et futuris i
Si quoniam 3 in fin
plena mutat in se
donec propter forme que
et regi genitivi
Et quoniam i
ut adibam pribus q
Quoniam a forma loci
venit quare et
Definitiva vā
Declinationis definiti
que nulla pcedēte vocali o līta terminant:formas
habent xij. Tertiæ cōiugatiōis pductæ verba
que indicatiuo modo tēpore p̄senti prima pera
verbis insoſtitia incertista appella e optimū non inſtitu
onem p̄t uerbi Egredit̄ medendo. Et alibi, andi
miuendo. Secundū p̄teruta eadi dicitur s̄ i ſomitum

Sona i o litteris terminant: formas habet quinq;. Quecunq; aut verba cuiuscunq; coiugatiis indicatio modo tpe presenti psona prima: vel nulla precedete vocali: vel qualibet alia precedentie o lra terminant. Eoꝝ declinatio hoc numero formaꝝ continet: de quibus singulis dicam.

De prima Coniugatione.

Prima coiugatiis verba indicatio modo tempore presenti psona prima aut o lra nulla alia precedente vocali terminant. vt amo canto. Aut eo: vt comeo calceo. Aut io: vt lanio satio. Aut uo: vt aestuo: cotinuo. Prima coiugationis yba imprerativo mo tpe presenti ad secundam personam littera producta terminant. vt amo ama. cato ta. In infinitivo modo ad imperatiuum modum re syllaba manente productione terminant. vt ama amare. cata catare. Itē prima coiugatiōe: q̄ indicatio modo tpe pterito specie absoluta ad imperatiuum ui syllaba manete productioe termiat. vt comeo comea comeauī. lanio lania laniauī. satio satia satiauī. Eodē modo eodē tpe specie inchoatiua adiecta ad imperatiuum modum bām syllaba terminant. vt comea comeabā. lania laniabā. Itē prima coiugatio eodē modo: eodē tpe: spē recordatiua abiectis ad imperatiuum modum ue & ram syllabis. M. termiat ptes. vt comea comeauerā. lania ueram, aestua ueraā. Prime coiugatiis eodē mo tpe futuro adiecta ad imperatiuum modum bo syllaba ter-

minant: vt cōmea bo.Ianīa abo : estua bo . Quæ
vero indicatiuo modo tpe p̄sentí ad primā perso-
nā o littera nulla alia p̄cedente vocali terminant:
ea indicatiuo modo tpe p̄terito specie absoluta
& exacta quatuor modis p̄ferunt. Est enī primus
qui similē his regulā habet:q̄ indicatiuo modo tē
pore p̄sentí prima psona penultimā vocalē habet
vt amo ama amauī.amabā amauerā.amabo ama-
re. Secundus est:qui o in I cōuertit: et penulti-
mā in p̄terito pfecto: et tertīā ab vltima in plusq̄
pfecto p̄ducit:vt adiuuo adiuui adiuuerā. Ter-
tius:qui similē quidē regulā habet prīmi modi.
Sed subtracta a līra disiūgit:vt seco secui secabā se-
cabo secare. Facit enī in specie absoluta secui : et
exacta secuerā. Quarta est:quæ p geminationē
syllabæ pfectur:vt sto sta steti steterā:stabo stare.
Huic simile do da dedi:correpta līra a cōtra regu-
lā in eo quod est dabā dederā dabo dare pfectur.

De secunda Cōiugatione.

Secūdæ cōiugationis v̄ba indicatiuo modo tē
pore p̄sentí psona prima e o līris terminant: vt vi-
deo vides:moneo nes. Secūdæ cōiugatiōis ver-
ba impatiuo modo tpe p̄sentí ad secundā psonā
e līra pducta terminant:vt video vide.moneo mo-
ne. Secūdæ cōiugationis v̄ba infinitiuo modo
adiecta ad imperatiū modū re syllaba manente

pductiōe terminan̄: vt vide viderē: mone mone
re. Secūdæ cōiugatiōis verba īdicatiuo modo
tpe pterito specie absoluta et exacta septē modis
declinan̄. Et est prius: qui formā regule cu-
stodit. Nam forma hec est: cū secūdæ cōiugatiōis
verbū īdicatiuo modo tpe pterito quidē pfecto
adiecta ad īmpatiū modū uī syllaba manēte pro-
ductione terminan̄: vt deleo dele leui. Plusq; p-
fecto aut̄ adiectis ad īperatiū modū ue & ram
syllabīs termina: vt dele leuerā. Secūdus est:
cū īdicatiui modi primæ psone e. & o litteris ter-
minatæ transeūt: n I. vt sedeo sedi. et īexacta vt
sederā. Tertius est: cum e & o in u et i mutan̄:
vt caleo calui. moneo monui. caluerā monueram

Quartus est: cū e et o in i mutat: & consonantē
quæ pcedit in s. vt mulgeo mulsi mulserā. Quin-
tus est: cum e et o in i pcedens vero cōsoans in x
mutatur: vt lugeo luxi luxerā. Sextus est: qui p-
duplicationē syllabe pfertur: vt spondeo spopō-
di spopōderā. Septimus est: qui resoluit in for-
mā passiuo. vt audeo ausus sum es est: ausus erā
eras erat. Secūde cōiugationis yba īdicatiuo
modo specie inchoatiua adiecta ad īperatiū
bam syllaba manēte pductiōne terminan̄: vt vi-
de videbā: mone monebā. Secundæ cōiugatio-
nis verba īdicatiuo modo tempore futuro adie-
cta ad īperatiū modū bo syllaba manēte pdu-
ctiōne termina: vt vide video. mone monebo.

*Aug. anno 1610
in fabro Mene
9. n*

De Tertia cōiugatione correpta.

Tertiæ cōiugationis correptæ verba indicatiuo modo tēpore p̄senti p̄sona p̄ma: aut o l̄ra nula alia vocali p̄cedente terminant̄: vt lego legis. peto petis. Aut I. vt rapiō p̄is. facio cis. Aut uo. vt īduo. īrruo. Tertiæ cōiugationis correptæ verba: quæ indicatiuo modo tēpore p̄senti o littera nulla p̄cedente vocali terminant̄: eadē impatiuo modo tēpore p̄senti p̄sona secūda e correpta precedēte cōsonante primæ positiōis terminant̄: vt lego lege: peto pete. Quæ u et o. Ea impatiuo modo u & e retinebūt: vt īduo īdue. īrruo īrue. Tertiæ cōiugatiōis correpte verba infini tiui modi adiecta ad imperatiū modū re syllaba manēte correptiōe terminant̄. vt legere petere.

Tertiæ cōiugationis verba q̄ indicatiuo modo tēpore p̄senti persona prima I O l̄ris terminant̄. Ea p̄teritū perfectū & plusq̄ perfectū sex modis enunciāt. Primus est: qui tertia cōiugatiōis p̄ducte integrā regulā sequit̄. Hic est: qui impatiui modi regulā in p̄ductionem vertit: & in absoluta specie afflūmit uī syllabā: et in exacta ue & ram: vt vt cupio piuī uerā. Hac eadē tamē interdū sublat̄ u l̄ra in absoluta specie. et geminata i in exacta vero correpta eadē p̄nūcian̄. vt cupij cupieram.

Secūdus modus est: qui primæ positiōis verbo l̄ram deponit: & p̄eunte syllabā: seu mutata vocali: seu p̄seuerāte p̄ducit. vt facio feci. fugio fugi.

In exacta vero specie I deposita: & in e mutata
ram syllabā assument: vt fecerā fugerā. Tertius
modus est: cum i & o in u & i cōuertūtur: vt elicio
elicui elicuerā. Quartus depositis i o lris. & pēū
te cōsonante: p s geminū enūciat: vt pcutio pcessi
pcusserā. Quintus qui per x. vt alpicio alpexi
asplexerā. Sextus: qui per geminationē syllabe
enuncia: vt pario peperi pepererā. Tertiæ cō
iugationis correptæ verba: que indicatiuo modo
tempore p̄senti: persona prima o lra terminant: ea
preterito & absoluto: et exacto duobus modis
enunciant. Et est primus: cū prima positiois ver
ba o in i cōmutant: vt induo indui indueram. Se
cūdus: qui per x p̄nuncia: vt instruo instruxi in
struxerā. Tertiæ correptæ verba: que indicati
uo modo tēpore p̄senti persona prima o lra nulla
alia vocali pcedēti terminant. Ea indicatiuo mo
do tēpore p̄terito specie absoluta & exacta duo
decim modis declinant. Et est primus: qui tertiae
cōiugationis pducte integrā formā sequitur vt
supra ostēdimus. In his verbis: quæ tertie cōiuga
tionis correptæ: indicatiuo modo: tēpore p̄senti
persona prima i o lris terminant. vt enī est cupio cu
piui cupiuera: sic peto petui petiuera Hec quoq
u lram interdū subtrahūt & i gemināt: vt petij pe
tierā Scđs est: cū o in i cōuertit: qui prime posi
tionis ybi o lram in i cōmutat: & p̄eunte syllabā:
seu mutata vocali: seu perseuerate pducit Depo

Mengeling est redimutato quedam eti solus p̄ E
mo in altera p̄fici metri aut decors canglo figurata.

sita etiā cōsonante; si fuetit media: in quā prima vocalis desinat: vt ago egi egerā lego legi legerā Eorū aut: que in cōsonantē exeūt. Exempla sunt hæc: frāgo fregi fregeram: fundo fudi fuderam.

Quartus est q̄ mediā cōsonantē deponit: & pre-eunte vocalē corripit: vt findo fidī fiderā. Scindō scidi sciderā. Quitus.o.littera deposita.u. et.i.assumit:vt molo molui moluerā. Colo colui coluerā. Sextus qui deposita:o.s.&.i. assumit: vt carpo carpsi carpserā. Scribo scripsi scripsera.

Septimus qui.o.deposita: & p̄eunte cōsonantē per.s.geminū pnūciaſ:vt meto messui messuerā.

Octauus qui ſili correptiōe p vnū.s.p̄eunte vocali pducta declinat: vt trudo trusi trusera. Nonus: qui p.x. pnunciat: vt expungo expunxi ex p̄punerā.vngo vnxí vnxerā. Decimus qui p gemitationē primæ syllabæ pferit: vt pungo pupugi pupugerā: curro cucurri cucurrerā. Vndecimus:

qui vborū cōpitorū vltimā syllabā geminat: vt tradō tradī tradiderā. reddō reddidī rediderā. Duodecimus: qui in formā passiuorū resoluitur: vt fido fīsus sum es est. fīsus eram eras erat. Hæc oīa tertiae cōiugationis corrēptæ verbā indicatiō modo tēpore præterito specie inchoatīua adiecta ad imperatiū modū bam syllabā m precedingē cōsonantē primæ positiōis vocali e adiecta productiōe terminant. vt legē legebā. pete p̄ete p̄ebā: exceptis his quæ i ante o habuerint. Ea enī

adiecta i littera ad imperatiū modū : & adiecta
bam Syllaba pducta e terminan̄t : vt rapio rape
rapiebā. Tertiæ cōiugatiōis correpte verba in-
dicatiuo modo tpe futuro sublata e l̄ra: & adiecta
am syllaba terminan̄t : vt lege legā. pete petā. in-
due induā. exceptis his quæ i ante o habuerint in
prīma positiōe. Ea enī e in i cōuertūt: & assumpta
am syllaba faciunt futurum. vt rapio rape rapiā.
facio face faciam,

De producta Tertiæ.

Tertiæ cōiugationis verba productæ indicati-
uo modo tempore p̄senti persone prīmæ aut e o
litteris terminan̄t. vt adeo adis. prodeo prodis.

Aut io: vt audio audis. nutrio nutris. Tertiæ cō-
iugationis pductæ verba imperatiuo modo tem-
pore p̄senti: in secūda psona i producta terminā-
tur. vt adeo adi: prodeo prodī: audio audi. nutrio
nutri. Hæc infīnitīuo modo adiecta ad imperati-

uum modū Re syllaba manente productione ter-
minantnr. vt adi adire prodī prodire. Tertiæ

cōiugationis verba: que indicatiuo modo tempo-
re presenti persona prima e o litteris terminātur

Ea modo indicatiuo tēpore preterito specie ab-
soluta adiecta ad imperatiū modū ui syllaba ter-
minan̄t. vt adeo adiui. Exacta aut yba uerā: vt
adiueram. Sed consuetudo sepe breuitatem ap-
petens u litteram subtrahit: et absoluta ingemi-

Every copy comis oē qd̄ fregat̄ totū & m̄t̄ E ij
plūn̄ Lodḡ p̄ a

nat i. vt adij: prodij: adierā: prodierā. Inchoati
ua quoq; specie adiecta ad imperatiū modū bā
syllaba terminan̄. vt adibā prodibā. Que vero
indicatiō mō tēpore p̄senti p̄sona prima in o lit
teris terminan̄: ea tēpore p̄terito absoluta specie
et exacta forma quinq; modis enūcian̄. et est pri
mus similis superiori. vt nutrīo nutriui nutriuerā
nutrīj nutrierā. et audiū audieram. vt apud Virgi.
Virgi:
Audieras: et fama fuit. Specie tantū inchoati
ua distant. Oia enī tertiae cōiugationis p̄ducta
verba: que indicatiō mō tēpore p̄senti p̄sona pri
ma in o litteris terminan̄. Ea eodē modo tēpore
preterito specie inchoatiua e p̄ducta manēte no
uissimæ syllabe adiisciūt bam: vt audiebā: veniebā
operiebā. Quanq; hec yeteres sine e littera pronū
ciabāt: vt Virgi. Nutribat tyrusq; pater; cui regia
parent Armēta et cætera. Secūdus modus est: cū
o amissa p̄cedens syllaba p̄ducitur: vt venio veni
yenerā. Tertius: cū i et o in u et i mittūt: vt ope
rio operui operuerā. Quartus: qui depositis i
et o p̄cedentē cōsonantē in s cōuertit. Sarcio sar
si sarsferā. Quintus: qui per x enunciaet: vt víncio
vínxí vínxí vínxerā. Tertiæ cōiugatiōis produ
cte verba: que indicatiō mō tēpore p̄senti e o lit
teris terminan̄. Ea tēpore futuro eodē modo bo
syllaba adiecta ad imperatiū modū terminant.
vt adeo adi adibo: p̄deo prodī prodibo.. Quæ
vero i o adiecta ad imperatiū modum am syllab

*Colo volas q red dico esse me pugnare & volo vix fundo fundo & lugebamur inde me
lasse fundo at ecce furens & fundans & furo / Capitulo et alioq[ue] sicut
pulchra magister & furo at ad 2. simulq[ue] furo & furo & furo & furo & furo*

ba terminant. vt audio audi audia. nutrio nutri
nutri. Quid Theretus pulerit p bo . Inde ap
paret geminā esse punctionationē. Dixit enī Scibō
iam ubi siet. Indicatio modo tpe p̄sentī. Eoꝝ
quæ e o litteris terminant sunt yba: que a diuer
so p̄senti p̄teritū simile habent. vt luceo & lugeo.
luxi enī facit. Idē cernit & crescit: creui facit. Sunt *Arco aro am: fug
fugo fixo: poneo
rasto rati: psto
rati: Gello t̄ a
rato stari fori & p̄
fghan vero p̄st*
alia; quæ una ybi positiōe duas cōiugatiōes tene
bant. vt pando & mādo. faciūt enī pandas & pādis
mādas & mandis. Verba casibus iūguūt inter
dum singulis ita gēnitio: vt misereor tui. Datiuo:
vt suadeo tibi. Actō: vt moneo te. Abltō : vt vtor
illo. Interdū duobus: vt ablātio & actō. vt fungor
hāc rem. & illa re. Hæc satis ad exempla analo
gia dixisse sufficiat. Quæ enī his formis cōspecta
tuerint: nō teneri p certo anomala iudicāda: quæ
strictim exiguae memorabo: vt cōtra rationē eti
am vsum quendā usurpasse detegamus. aut etiam
contra regulam defecilse.

De Anomalis.

zeg 80 de 19 et opusq[ue] in 1900
Vm in ntō singulari reus & deus similia
sint. Quare plurali hī rei dicūtur. & vſus
dicit hī dīj contra regulā: cum dici tantū
dei deberet: p̄sertim cum ḡtūs ntō suo duabus syl
labis non debet longior inueniri: q̄ hic eueniet:

F iij

sí dicamus deorum . Cum Thoas et Eas: cum si-
milia sint. Thoantis et Eantis faciāt. Aeneas nō
facit Aeneantis: sed Aenæ. Cur cū hīc biceps
et triceps dicamus: ḡtūs duabus contra regulam
syllabis crescat. et bicipitis et tricipitis dicamus
nō bicipis aut tricipis. Vnde venit ut aliger fru-
gifer accipiter habeant omnes casus ? Iupiter du-
os habeat? Cum sanctus pius bonus similia sint:
Cur dicimus sanctior : & p̄iior nō dicimus ? De-
inde sanctior sanctissimus: bonior bonissimus nō
dicamus ! Cum dicat Virgilius Phandi atq; ne-
phandi. Cum a nefando dicitur nefarius. a fan-
do farius nō dicitur ? Quare seiuictus amissa præ-
positiōne dicitur iūctus? Securus et sedulus eadē
p̄dita nō valeat memorari. Cum dicamus siuguli
viri singulæ mulieres singula scrinia . Quare non
dicimus singulus vir ? singula mulier ? singulum
scriniū? Cū venor p̄scor aucupor similia sint:
cur venator et p̄scator dicitur : & aucupator nō
dicitur : sed auceps ? Cur volo nō habet impe-
ratiuū ? Cur fare primam verbī personam nō ha-
bet ? Quare soleo præteritū perfectum non ha-
bet ? Cum canta & laua similia sint : cur cantauī
faciat ? & lauauī nō faciat ? Item corusco et to-
no coruscaui facit : tonauī non facit. Quid φ
ego vñ casum recipit ? Cum calciatus armatus
togatus penulatus paria videātur. Quare calceo

referred a force due to the gas pressure
+ the weight of the gas.
Prima pars est ad differentiam gravitatis
aeris ordinarij est ad regularem q[uod] plures

et armo dicimus : togo et penulo non admitti-
tur ! Nominatiuus singularis inus exies in om-
nibus positiuis e productam habet in aduerbijs :
vt doctus docte. auarus auare. parcus parce. Bo-
nus et malus cur corripit in aduerbio e : vt bene
et male ? Cum habilis habiliter dicamus : cur fa-
ciliſ faciliter non dicimus ! Item cum difficult-
ter dicamus : cur faculter dici non poterit ! Cu-
audax audacter dicatur : cur verax veracter non
dicimus ? sed veraciter. Cur singulatim dicí-
mus : binatim ternatimq; nō dicimus ! et alia hu-
iusmodi : que possem innuera memorare : ni ad
cætera properarem.

Finiſ.

Ulrici Ibutteni ad studiosos

adolescentes de liberaliū artium studijs

Elegiaca exhortatio.

Cū deus omnipotēs : nāq; vnuſ ū omnia fecit :
Scinderet e veteri mixta elementa Chao,
Cum faceret ſiluasq; nouas. camposq; patentes;
Inq; volubilibus figeret astra polis :
Iamq; grauis tumido nutaret in equore tellus
Starent ſortitis ignis et vnda locis :
Imposuit vacuae diuersa animalia terrae
Sed liquidum ſtridens Aera carpsit Auis
Addidit vndofos vario discriminē pīces
Queq; tenent mediū monſtra verenda fretū
Sed caruit tellus : caruit moderamine pontus
Exiit e patria dux homo factus humo
Dignior hic reliquīs et imagine cretus eadem
Cum dijs archanæ munera mentis habet
Solus opes ſuperum : ſolus cœleſtia curat
Solus habet vitam post ſua fata nouam
Contulit huic vires. ipſosq; imitabile diuos,
Ingeniū quo nil altius orbis habet
Neue operum vacuus poſito torpesceret vſu:
Et tereret longos ocia vana dies :
Exagitat curis et follitudine multa.
Non patitur placidis incubuisse bonis
Huic mens illa hominis diuersæ dedita curæ
Extulit inuento grandia multa ſuo

Repperit insignis fabriles Dedalus artes
Triptolemus faciles vomere vertit agros
Anguipes aeratos proles vulcania currus
Tardaq; robustos ducere plastra boues
Martis Afri pugnas validos lacedemones enses
At danaus tutas per freta puppe vias.
Cessit ad humanas natura benignior artes
Donaq; de superis ingeniosa magis
Reddidit oratas per templa sonantia voces
Phœbus et Aemonias carmine mouit aues
Ipse etiam montes illectaq; pascua traxit
Eurotaq; sinus. Aoniumq; nemus
Musicus Amphion Iurisconsultus Apollo
Ars numeri Samij sunt monumenta senis
Est quoq; qui radio dimensum comperit orbem
Non rudis ante alios sidera vidit Atlas.
Hæ sunt mentis opes; hæc torpescentia nunquā
Sunt bona phœbea candidiora die
Quæ nō ignis edax. nec inexpugnabile tempus
Eximet a mentis nobilitate suę
Hæc animū faciūt functa clarescere vita
Hijs it in elisum nobilis umbra nemus
Ergo colas doctam puer officiose Mineruam
Delitias puero delitiasq; seni
Non est quod dites Arabi quodue India mittat
Non est cur cupidus regna sabea petes
Vana fides etiam fragili confidere forma
Si nescis: vultus obruet vrna tuos

Viuimus ímpuberes primoq; virescimus æuo
Sed faciūt paruas tempora nostra moras
Cum velit incertæ resecat mors stamína vité
In Iuuenes pariter sœuit et illa senes
Eide bonis animi que tecum viuere possint
Dum petit infames corpus inane rogos
Quod si coneris studioso apprehendere nisu:
Et facta est animis ista cupido tuis
Disce prius totas que condit littera voces
Quoq; serenda modo quoq; legenda modo
Iungere nominibus cūq; ipsis nomina verbis
Et quæ præterea grámata prima docent
Repperit hanc pharius primū Cillenius artem
Dum docet inuento queq; elementa suo
Transtulit et Graias phœnica ex yrbe líturas
Cui posita est profuga Thebaïsora manu.
Hanc tu disce prius. balbā prius imbue línguam
Ne desint medijs principia ipsa suis
Tunc potes obscuros perplexe vocis Elenchos
Aptaq; compositis fingere verba modis
Tunc potes archanos rerum scrutarier ortus
Tunc loqueris doctis doctus et ipse viris
Sic tibi nō parue transibūt tempora famœ
Sic etiam longe posteritatis eris.

**Ad Lectorem vt silesticampia
num querat preceptorem.**

Quere ducem studijs & preceptoremq; peritum
Qualis in Almanis Rhagius ipse locis
Qui dedit in lucem Marcii monumenta Capellæ
Grammata: iam puero ianq; legenda seni
Ipse etiam Graiam germana per oppida linguā
Tradidit insuetis munera grata labris

Impressa Francphordio per honestos
viros Nicolaū Lamperter & Balthasar
Murer. Anno dñi. M.D. Vij.

Morari dicitur a recto q[ue] metet d[omi]n[u]m q[ui] p[ro]lata basi t[er]re q[ui] fuit et q[ui] est
pedibus p[ro]fit et blandit s[ecundu]m i[m]ponit. sed t[em]p[or]is et p[ro]latabas p[ro]dunt
congruence in infinito multiplicando ac perficit. Reges et regnorum h[ab]ent metu
q[ui] hoc adest loco appellat et una Sibylla q[ui] i[n] se habet sine quod
alio ex quoque estatim perficitur dimid[ia] et r[ati]o regis regnorum regnorum
t[em]p[or]is. Et h[ab]et multe regna alijs expressi regnos regnorum regnorum s[ecundu]m
et regnorum.

(nisi aperte remis de q[ui]d sequitur tunc et in mentis v[er]o) ut de equales regnorum
metu in metu.

Sibylla fit q[ui] p[ro]p[ter]a
de equales regnorum
metu in metu.

Eugenius libido na
andol n[on] s[ecundu]m libido
~~et~~ nec nra misericordia per longos
de metu regnorum regnorum fit

Impensis L[an]d[us] potiorib[us] p[ro]longat
alio[rum] p[ro]longat. Sed p[ro]longat
Munita. And q[ui] M.D.V.

